

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 4 coroane.

Pe o jumătate de an 2 coroane.

Pentru România 10 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminică

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăcii nr. 15).

Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-oară 12 bani, a treia-oară 10 bani: și timbru de 60 bani

Esposițiile.

Din prilejul marelui și minunatei esposiții universale sau a toată lumea din Paris, despre care dăm unele știri și în numărul de azi, voim a vorbi câte ceva despre esposiții, despre scopul și însemnătatea lor și despre trecutul lor.

Cea dintâiu întrebare, la care voim a răspunde e că: ce este o esposiție? Esposiție se numește adunarea de tot felul de obiecte, făcute de mâinile și iscusința omenească, apoi de vite și produse ale pământului (bucate, poame etc.), adică de tot ce se lucră și face prin oameni și de ce ei au trebuință. Astfel la o esposiție se adună s. p. mașini, haine, cărți, tablouri, petri scumpe, lucruri istorice, unele vite, poame, statue, chiar flori etc. etc. din un ținut, din o țeară sau din mai multe țeri. Toate aceste se așează în clădiri făcute anume, de obicei în paviloane, după soiul lor, așa că privitorii pot să aplece la un loc din fiecare soi de obiecte, ce are sau ce se lucră în un ținut sau în o țeară. Astfel că esposițiile se pot asemăna cu târgurile, unde aflăm vitele cornute la un loc, caii la alt loc, mărfurile în șetre earăși la alt loc din piață. Dar' trebuie să băgăm de seamă numai, că pe când la târguri se aduc vite, mărfuri etc. și bune și rele, la esposiție oamenii (esponenții, adică cari espun sau pun la vedere) aduc și espun numai ce au mai bun, mai frumos și mai ales.

Esposițiile sunt de mai multe feluri. Sunt esposiții, la cari se pun la vedere numai un soi de vietăți sau

obiecte s. p. esposiții de vite, esposiții de poame, de cari fac și însoțirile noastre de agricultură și de cari au văzut și unii din iubiiții nostri țărani români. Tot astfel esposițiile de mașini, de bucate, de icoane, etc. Aceste se numesc esposiții speciale, adică cu obiecte de un anumit fel.

O esposiție, ce o face o țeară din tot ce are ea mai bun și mai ales, se numește regnicolară, adică a întregii țeri. Ear' dacă la esposiție iau parte toate țările, având fiecare locul și paviloanele ei deosebite, esposiția se numește universală sau a toată lumea. Astfel de esposiție este cea de acum din Paris.

Acum vor fi mulți dintre iubiiții nostri cetitori, cari ne vor întreba, că ce însemnătate sau ce înțeles au esposițiile? Răspundem și la aceasta.

Înțelesul sau scopul unei esposiții este mai înainte de toate a se vedea, că ținutul sau țeara, care face esposiția, în cari ramuri de negoț, de meserii, de agricultură etc. și întru-cât este înaintată sau înapoiată? Știindu-se aceasta se pot apoi lua măsuri pentru a se face înaintare și în ramurile rămase îndărăt. O esposiție universală, la care iau parte toate țările, ne dă o icoană despre starea de dezvoltare a întregii omenimi și ne arată direcția, sau calea, pe care au să înainteze în cultură popoarele.

Un alt scop au esposițiile, practic pentru cei-ce pun obiecte la vedere, că în ele se fac cunoștințe și legături de vânzare, de negoț.

Obiectele espuse se vând, sau dacă cuiu îi plac, își comandă tot ca acele.

S. p.: Un măsar espune la o esposiție o mândrenie de masă prețioasă. Din vizitatorii esposiției le place la 5 masa. Unul din ei o cumpără cu bani buni, ceilalți 4 lasă măsarului să le facă și lor întocmai așa mese. Măsarul deci a câștigat de lucru și i-s'a lătit cercul de cunoșcuți. Tot asemenea se întâmplă cu negustorul, cu agricultorul, dacă are vite frumoase, cu pictorul (zugravul), căruia i-se cumpără icoanele și se comandă altele noue etc. Eată foloasele și scopurile mai însemnate ale esposițiilor.

Despre ele vom mai vorbi în nrul ce vine. Azi mai avem numai o vorbă. Rugăm adică și îndemnăm pe iubiiții nostri țărani și oameni dela sate a lua parte la esposiții, mai cu seamă la cele făcute de însoțiri de-ale noastre, cu ce au ei mai bun, cu vite alese, cu poame, cu vinuri, meseriași și neguțătorii cu mărfuri etc. Cei-ce nu au lucruri potrivite pentru espus, să meargă ca privitori, căci bune foloase vor avea cu toții.

Congres european. Crispi serie un articol politic în organul său de publicitate „Ora”, în care vorbind despre visita Monarhului nostru la Berlin, concludă că ea nu stă în legătură cu întâmplările eventuale din Balcani, fiindcă Austria are destul necaz acasă, nu poate să bată capul și cu necazurile allora. De altcum recunoaște, că sunt de deslegat numeroase afaceri mari, pe cari însă nu le pot deslega doi domnitori, ci un congres european.

FOIȚA.

Țeranca înstrăinată.

— După-cum se cântă în Banat. —

D'auzit-am din bătrâni
Că-i rău maică la străini,
Mor, măicuță, mor,
Mor de al tîu dor.*)

Eu zic zău că nu mi rău
Lacrēmile merg părău.

Părăuț cu apă rece
Pe sub pragul mamii trecē.

Mama eși să se spele
Vēzū că-s lacrēmi de-a mele.

Sē lāsă, nu se spālă
Dar' și ea lacrēmi vērsă,

*) După fiecare strofă de două rînduri se repetă strofă: *Mor, măicuță, mor, mor de al tîu dor.*

Lacrēmi mari și bonborate
Unde cade te străbate.

Unde pică rău te strică
Inimioara i-i-o despică.

Cum se nu plâng ne'ncetat
Mamă tu m'ai nstrăinat.

În străini traiu-i amar
Bucuria vine rar.

Când ei cină toți la masă
Eu suspin pe sub fereastră.

Când ei cină la un loc
Eu suspin șezēnd la foc.

Părăuț voios de munte
Face-m'aș pe tine-o punte,
Sē-mi vină mama plângēnd
Sē bea apă suspinānd.

Sē-mbin lacrēmile mele
Cu-a mamei cele de jole,
Cari le varsă ne'ncetat
Pentru-că m'a nstrăinat

Of! cu ea se mēntănesc
Numa o vorbă se-i vorbesc,

Ca sē-mi vērs necazul mēu
De traiul ce-l trāesc eu.

Că în astă lume mare
Numai mama e în stare
Sē-mi aline-a mea durere
Și sē-mi facă mângăiere.

Comunicată de V. Goleți,
econom în Moșița.

Poesii populare.

Din Setin.

Culese de Ioan Giulan.

Frunză verde bat-o bruma
Si pe mândra mănec-o ciurma
Că ii gura ca leguma,
Că ori-cât ai săruta,
Nu te mai poți sătura,
Ca de vin dulce toamna
Și de somn colea vara,
Când ii micuță noaptea.

Unde e clironomul? Se fac multe combinațiuni politice pe tema, că moștenitorul nostru de tron, **Francisc Ferdinand**, a stat departe de festivitățile dela Berlin, și n'a însoțit pe Monarchul în călătoria întreprinsă. Faptul se explică din unele părți așa, că moștenitorul de tron n'ar fi mare aderent al triplei alianțe și de aceea a voit să demonstreze în contra ei, prin absențare dela sărbătorile aranjate în scopul întăririi ei. Din alte părți explicarea se face așa: Moștenitorul de tron nu poate abandona ideea legării unei căsătorii morganatice cu aleasa inimii sale, din care motiv va trebui să renunțe, sau poate a renunțat deja la tron; prin urmare, ne mai fiind moștenitor de tron, n'avea ce căuta la Berlin. E greu a spune că din aceste păreri care e mai aproape de verosimilitate. Faptul însă rămâne, că moștenitorul de tron n'a fost la Berlin.

Alegerile. Guvernamentalul »Pesti Napló« constată, că chestia alegerilor e la ordinea zilei, și încă în mod predominant, în cercurile politice maghiare. Dar' pozitiv nu se poate spune nimica despre ele. Nimeni nu știe când se vor face; pregătiri se fac însă din toate părțile, ca surprinderea să nu vină pe neașteptate. Credința cea mai lătită printre politicienii maghiari e aceea, că alegerile se vor face la — toamnă.

Din Bucovina.

Lupta Românilor din Bucovina a intrat în o nouă stare. După-ce guvernatorul țerei *Bourguignon* a văzut, că prin prigoniri și volnicii nu poate înfrânge pe Români în lupta pentru drepturile lor, și-a schimbat ținuta și s'a arătat aplicat la o apropiere de Români, la pace. S'a pus deci în înțelegere cu frunțașii și deputații români, cari, după-ce *Bourguignon* li-a făcut unele făgăduieli, s'au hotărât a înceta cu împotrivirea, așteptând împlinirea făgăduielilor.

În urma acestei schimbări s'a întâmplat faptul ce s'a petrecut în dieta Bucovinei și care e următorul:

Gura mândrii dintr'o sară
N'o pot uita într'o vară,
Gura mândrii dintr'o zi
N'o pot uita cât oi fi.

Asta-i mândra care-mi place
Dar' părinții nu-i dau pace,
Nu-i dau pace s'o iubesc
Și de mine-o despărțesc,
Cine desparte doi dragi
Ducă-i corbii carnea 'n fagi,
Cine desparte doi dulci
Ducă-i corbii carnea 'n nuci,
Cine strică dragostile
Scoată-i ochii pasărilor,
N'aibă apă rece-n casă
Nice sănătate-n oasă.

Cătu-i postu lui Crăciun
Mânca-i pită cu ajun,
Nebeut și nemâncat
Ca să-mi capăt bun bărbat.
Bărbatu ce-am căpătat
Și noaptea să fi mâncat

În ședința dietei din Bucovina, ținută Sâmbătă seara, deputatul român **Călinescu** a făcut următoarea declarație în numele clubului parlamentar român: »Având în vedere asigurarea dată din partea reprezentantului guvernului, că se va ține cont de pretenșiunile îndreptățite ale Românilor din Bucovina, cu privire la dezvoltarea lor culturală; având în vedere, că cuprinsul raportului comisiei asupra chestiilor școlare e de fapt prevenitor față de dorințele îndreptățite ale Românilor: am onoare a declara în numele clubului român, că abstăm dela orice plângere pe teren național-cultural, în așteptarea sigură, că mulțumirea Românilor pe teren național-cultural va fi, în plină înțelegere cu guvernul, nu numai promovată, ci pe deplin efectuată.

Ce a făgăduit guvernul Românilor, nu se știe apriat, căci până acum se tănuște. Dela Români însă vedem, că a pretins să înceteze cu scoaterea organului național »Patria«, care mai tare spunea adevărurile lui *Bourguignon* și scotea la iveală volnicile stăpânirii. De fapt »Patria« săptămâna aceasta a încetat a mai eși. Cum se scrie din Cernăuți, vrednicilor luptători *Dr. G. Popovici* și *cav. de Flondor* nu le place de cele întâmplăte, dar s'au dat la o parte de dragul bunei înțelegeri între deputați. Vom vedea, că oare n'au greșit Români, încrezându-se în *Bourguignon*.

Sinoadele.

Dăm mai departe lucrurile și hotărârile petrecute în sinoadele bisericeii române gr-or.

Sinodul arhidieceșan.

Împărțirea tractelor.

În numărul trecut am spus ce s'a petrecut până în ședința de Mercuri. Joi s'a continuat desbaterea asupra împărțirii tractelor. Hotărîrea din ziua premergătoare, pentru desființarea tractului Dobrei se schimbă, rămânând tractul Dobrei și hotărîndu-se să înceteze

tractul *Geoagiului*. Totodată se hotărîște întemeierea unui nou tract, cu scaunul în *Hunedoara*. Deci în comitatul *Hunedoarei* vor fi astfel protopopiatele:

I. Orăștie are să primească dela *Geoagi*: *Almașele*, *A.-Brădet*, *A.-Joseni*, *A.-Suseni*, *A.-Mijloceni*, *A.-Mic*, *Ardeu*, *Băcăia*, *Băcăinț*, *Balșa*, *Bobalna*, *Boiu*, *Bozeș*, *Bulbuc*, *Ceru-Băcăinți*, *Cibu*, *Cig-mău*, *Ferede*, *Folt*, *Geoagiul-de-jos joseni* și *suseni*, *Glod*, *Homorod-joseni* și *suseni*, *Mada*, *Mermezeu-Văleni*, *Nădăștia*, *Porcurea*, *Techereu*, *Valea-Epei*, *Valea-mare*, *Voia*, cu toate filiile lor. De tot 34 comune.

II. Deva primește dela *Geoagi* toate comunele câte nu s'au anexat la Orăștie.

III. La *Dobra* trec dela *Deva* *Bătrâna*, *Lesnic*, *Muncelul-mare*, *Poenița-Tomei* cu filiile lor.

IV. *Hunedoara* capătă din *Deva*: *Batiz*, *Cerbel*, *Cerișor*, *Găunoasa* cu filiile, *Josani*, *Lelese*, *Mănierău*, *Nandru-Vale*, *Pestișul-mare*, *St.-Craiu*, *Socet*, ear' dela *Hațeg*: *Alun*, *Baia-lui-Craiu*, *Boz*, *Gelar*, *Hașdeu*, *Hunedoara*, *Nădăștia-infer.* și *super.* *Ruda*, *Poenița-Voinei*, *Vălaru*, *Silvașul-sup.*, *Teliuc*, *Zlașd*, cu filiile lor.

Tractul *Ilia* și *Zarandul* rămân neschimbate.

În alte părți rămân neschimbate tractele *Abrud*, *Bistrița*, *Bran*, *Câmpeni*, *Hațeg*, *Lupșa*, *Mercurea*, *Reghin*, *Săliște*, *Unguraș*, ear' celelalte tracte protopopești se schimbă întru atâta, că li-se dau sau li-se iau unele parochii, pentru-ca administrația să fie mai ușoară.

Dreptul limbii române.

Tot în ședința de Joi deputatul *Dr. Zosim Chirtop* din *Câmpeni* spune, că a văzut pe un protopop dând din deregătorie o scrisoare în limba maghiară, ceea-ce nu este iertat din deregătorie nici unui protopop, preot sau învățător, de oare-ce limba bisericeii e limba română, recunoscută în lege. Întrebă deci dl *Chirtop* că *I. P. S.* Sa *Metropolitul* are cunoștință, că unii protopopi sau preoți dau scrisori oficioase și în limba maghiară și ce măsuri are de gând să iee față de astfel de preoți uitați de sine?

Escelența Sa răspunde, că nu are cunoștință despre casuri amintite de dl *Dr. Chirtop* și declară, că ajungându-i

Și-o nevastă cam murguță.
Lăcomfi că-i gazdă mare
Și-o luai de peste vale.

Pentru-un loc de cucuruz
Îmi luai un mătauz,
Mătauzu doarme-n pat
Cucuruzu-i nesăpat.

Din Jabuca.

Adunate de *Petru Bojin*.

Du-te dor și eară vină
Nu șede prin țeară strină,
Du-te dor și eară 'ntoarnă
Nu șede până la toamnă

Câte mândre m'or lăsat
De le-aș stringe-aș face-un sat,
Dar' câte mă iubesc eară
De le-aș stringe-aș face-o țeară.

Ochișorii mândrii mele
Doi ochișii de rândunele,

Mai bun n'aș fi căpătat,
Când el rîde și glumește
Par'că tună și trăsnește,
Dar' când fi la voe bună
Par'că fulgeră și tună.

Din Fărău.

Culesse de *Iullu Sămărghișan*, învățător.

Frunză verde ca nalba
Rea bucată-i dragostea,
Cine prinde-a o gusta
N'are cap de-a o lăsa.
Și eu încă o-am gustat
Vai ce-am tras pân' -oam lăsat.

Frunză verde-n codru des
Toată lumea și-a ales
Ce-a fost verde și frumos,
Ce-a fost bun și dragăstos.
Și eu încă mi-am ales
Ce-a fost mai verde 'n ovăș,
Trei fire de neghinuță

la cunoștință astfel de casuri, va năsi
a susține dreptul limbei române, care
e limba recunoscută a bisericii noastre.

Alte obiecte.

Vineri și Sâmbătă s'au ținut câte
două ședințe, ear' Duminecă s'a încheiat
sinodul. În ședințele acestea s'a hotărât
între altele remunerația protopopilor,
apoi ridicarea vicarului *Dr. Ilarion Puș-*
cariu la treapta de arhiepiscop, mai de-
parte se aleg membrii consistorului pe
trei ani și se ia hotărâre cu privire la
zidirea marelui bisericii catedrale din Sibiu,
de a se pute începe cât mai curând zi-
direa, cam la anul. S'au luat apoi la
răspundere diferite socoteli și dări de seamă
despre fonduri, fundații, stipendii etc.
și se iau la cunoștință.

Incheierea.

În ședința de Duminecă s'au sfârșin-
du-se lucrurile, Escelența Sa încheie si-
nodul cu următoarea vorbire:

»Cu ajutorul lui D-zeu rezolvind
noi, în cea mai bună armonie și dra-
goste agendele avizate la competența
acestui sinod și așa ajungând la în-
cheierea acestei sesiuni sinodale: mai
nainte de toate mă simțesc dator a mul-
țumii lui D-zeu, al cărui duh sfânt ne-a
condus în toate sfaturile noastre, ru-
gându-l să și binecuvinte lucrările no-
stre, ca să aducă fructele dorite pentru bi-
serica noastră, pentru clerul și poporul
nostru.

După D-zeu mă simțesc dator a
mulțumii și domniilor voastre, dlor de-
putați, atât pentru valorosul concurs,
ce ați dat la rezolvirea atâtor obiecte
de mare importanță pentru biserica no-
astră, cât și pentru considerațiunea cătră
neajunsele mele, rugând pe D-zeu să
vă binecuvinte și pe d-voastră cu sănă-
tate statornică, tărie și putere, ca să
conlucrați timp cât mai îndelungat la
opul cel mare al viitorului nostru, do-
rindu-vă din inimă, să trăiți, dlor depu-
tați, mulți ani fericiți.

Cu acestea declar sesiunea sino-
dului nostru archidieceșan ordinar, pe
anul 1900, de închisă.

La vorbirea aceasta răspunde în
numele sinodului dep. Ioan cav. de Puș-
cariu următoarele:

Părul ei e fir de aur
Și gurița cioc de graur.

Trecui valea mort de sete
Mă-ntâlnii cu două fete
Amândouă-n haine nouă
Sărutale-aș pe-amândouă.
Cea mai mică mai voinică
Cea mai mare-mi place tare,
Cea mai mare tare-mi place
Cea mai mică moarte-mi face.

Tot mă-ntreabă sfânta lună
Unde-i voea mea cea bună,
I-am răspuns pe mândrul soare
C'am lăsat-o 'n șezătoare.

Am un bade tinerel
Ca și-o lună de inel,
Dar' vrea alta să mi-l ia
Dumnezeu să nu i-l dea,
Și vrea alta să-l sărute
Dumnezeu să nu-i ajute.

»Binevoii, Înalt Preasfințiți, a-mi
concede, ca în numele onorațiilor membri
ai acestui sinod să espun profunda
mulțumită și recunoștință pentru con-
ducerea înțeleaptă a ședințelor sesiunii
acum terminate, care a scos la iveală
o guvernare a bisericii plină de tact
și mai presus de toate acoperită de re-
sultate foarte mulțumitoare. Din per-
tractările acestei săptămâni am văzut și
ne-am convins, că munca Înalt Preasfin-
ției Voastre — deși numai de un timp
foarte scurt — abia de un an, e cople-
șită de rezultate ce altă-dată în 10 ani
nu s'au putut câștiga.

Dacă ne uităm la afacerea rentei
Sfântului Nicolae dela Brașov, la des-
legarea în sensul concludului congre-
sului nostru național-bisericesc a între-
girii dotațiilor parohiale din partea
statului, aflăm, că Înalt Preasfinția Ta a
știut purcede cu organele esterne cu
tactul recerut. Ear' priceperea în aface-
rile interne bisericești ni-o dovedește
din destul norocoasa aplanare a neînțe-
legerilor devenite odioase între organele
noastre bisericești dela Brașov; asemenea
mulțumitoare punere în practică a si-
doxiei, chemată a alimenta fondul ge-
neral administrativ, spre a pute astfel
suporta dotarea votată protopopilor
tractuali de câte 1000 coroane la an.
Amintire merită pe lângă altele și pașii
înaintați întru ridicarea unei catedrale
corespunzătoare timpului și vazei bise-
ricii noastre. etc. Aceste sunt tot atâtea
momente, cari ne dovedesc o muncă
intensivă și obositoare. Mulțumind I. P.
Sale pentru această neobosită activitate
și pentru rezultatele prezentate, dorește,
ca Dumnezeu să-i dea zile îndelungate
și putere, ca să poată continua activita-
tea Sa cu rezultate tot mai rodnice
spre mulțumirea Sa și a noastră și a
bisericii întregi.

La sinodul din *Arad* și *Caransebeș*
s'au luat asemenea în seamă socotelile
dieceselor și s'au făcut alegerile pre-
scrise. De vicar la Oradea-mare a fost
ales în sinodul din *Arad*, *Vasile Mangra*.
Despre acestea sinoade vom mai scrie
în numărul viitor.

Din Sibiu.

Culese de *Liviu L. Prașca* jun.

Măierean cămașe creață
Treci valea de mă ia-n brațe,
Măierean cămașe scurtă
Treci valea de mă sărută,
Că de nu mi-i săruta
Vorbă cu tini noi mai schimba,
— Ba decât te-oi săruta
Dracului te-oi închina.

Șese luni mândr'au trecut
De când noi nu ne-am văzut,
De m'aș face puiu de ceață
Să mă ved la tine-n brațe.

Joacă mei fătate bine
Că rid fetele de tine,
Las' să ridă că nu-mi pasă
Că ș'asa mă duc acasă.

Vai mândruțo dragi ne-avem
Ne-am lua nu ne putem,

SCRISORI.

Mai mult interes!

Din *Marginea-Câmpiei*, 2 Maiu c.

În 26 Aprilie, a treia zi de Paști
'și-au ținut învățătorii din tractul *Fără-
gău* adunarea de primăvară în comuna
Pintic. Am fost foarte prietenește pri-
miți din partea dlui preot și învățător
local, după aceea conform progra-
mului am luat parte la serviciul divin,
ear' după aceea s'a început adunarea.

Ar fi decurs de tot bine adunarea,
având la dispoziție sala spațioasă a
școalei și fiind și un timp de tot potri-
vit, numai cât durere, mulți dintre domnii
învățători n'au venit să ia parte la
adunare.

Precum se vede, mulți dintre înv-
țătorii acestui tract au de tot puțin in-
teres față de societatea lor.

M'am întâlnit cu un învățător din
tractul acesta și vorbind cu dînsul multe
de toate, l-am întrebat între altele, că
o să iee parte la adunare? Dînsul 'mi-a
răspuns, că nu se va duce să-și mai
peardă vremea... Poftim! Își perde tim-
pul. Pe când alte societăți își înteme-
iază biblioteci și lucră cu tot dinadin-
sul, pentru-ca să înainteze pe toate
căile, ca astfel să-și poată ajunge sco-
pul; învățătorimea din tractul *Fărăgău*
precum se vede nu voește să meargă
înainte. Nu ni-ar părè șod când am
avè de a face cu niște oameni cari nu
înțeleg firea lucrului, dar' apoi chiar
domnii învățători să fie astfel, și cari
sunt așa zicând lumina poporului, este
un lucru dureros. Unii dintre învățători,
cari au mai mult interes și ar voi să-și
implinească datorința față de societate-
a lor, nu pot, din cauză, că nepartici-
parea s'a întemplat și se înempiă întot-
deauna și aceasta e o mare pedecă.

Deci ar fi de dorit, ca domnii în-
vățători să arete mai mult interes, mai
mult zel față de societatea lor; să iee
parte mai adese-ori la adunări, ca astfel
să-și cunoască scopu-i măreț.

Un participant.

Ne-am lua și-am ține casă
Da părinții nu ne lasă

Du-te dor, du-te sărace,
Du-te la badiu că zace,
Nu zace de nici un rău
Că zace de dorul meu,
Nu zace de nici un bine
Că zace de dor de mine.

De-ar avè badea avè
O vacă cu un vițel
Eu m'aș mai iubi cu el,
Da badițu n'are n'are
Făr' două șire de zale,
În zale două inele
Se ține măreț cu ele.

Sărac bărbățelul meu,
De-ar avè el o putere
M'ar ține cu vin cu bere,
Dar' mă ține cum mă poate
Mai mult cu crumpene coapte.

DIN LUME.

Răsboiul în Africa-sudică.

Burii până acum se tot retrag spre mează-noapte, între dealuri, unde pot sta față cu Englezii, cari sunt cu mult mai mulți ca ei. Știrile mai noue sunt următoarele:

Englezii înaintază neimpedecați spre nord. Oastea lui Roberts a sosit în 6 l. c. la *Smaldeel*, loc aflător la jumătate calea între Bloemfontein și Kroonstadt. Englezii au cuprins un tun și au luat prinși 25 de Buri, ear' în *Smaldeel* au aflat multe bucate adunate și nutreț.

Când a sosit Roberts la *Smaldeel*, generalul *Hamilton* a cuprins *Vynburg-ul*. Burii se retrag de pretutindena spre *Kroonstadt*, dincolo de riul *Zand*, nimicind podurile de peste acesta.

Din *Pretoria* se anunță, că oastea Burilor din nordul *Orange-ului* e în o stare tristă. E temere, că *Botha* se nu fie încunjurat, ca *Cronje*, dacă nu se retrage la timp spre *Kroonstadt*. Câteva comande de ale Burilor au avut deja această soartă. Între altele o depeșă anunță, că comandantul *Lemmer* a fost impresurat și prins de Englezi, dimpreună cu oastea sa de 3000 de oameni.

Guvernul voește a-și strămuta rezidența din *Pretoria* la *Lidenburg*. În general Burii sunt coplesiiți de numărul covârșitor al Englezilor.

O depeșă sosită la *Londra* anunță, că atașatul militar svedian *Allen*, care din tabăra Burilor urmărește cu atenție răsboiul, a vizitat pe președintele *Krüger*, care i-a spus următoarele: »Ce putem să facem noi, sermanii Buri? 200.000 de Englezi s'au ridicat contra noastră, și noi abia dispunem de 30.000 de luptători«. *Allen* spune, că afară de onoare, Burii au pierdut totul, dar' ei vor lupta până la ultima picătură de sânge.

Din toată lumea.

Alegeri în Franția.

În 6 l. c. s'au făcut alegerile comunale, în cele 36.000 de comune ale Franției. În provincia aproape pretutindena au învins republicanii. Între consilierii comunali ai Parisului au fost aleși 34 de antisemiți.

Abzicere.

În cercurile diplomatice din Berlin se afirmă că regele Danemarcei, *Cristian*, va

D'apoi eacă așa.

— Anecdota. —

În un sat era un grof, care avea la curtea sa un grădinar harnic, așa că acesta chiar și pe la mijlocul iernei avea cireșe frumoase ca-și-cum numai atunci le-ar fi luat de pe cireș. În o zi de iarnă grădinarul se hotărăște să trimită două cireșe și grofului din satul vecin. Cheavând pe cine trimite, grădinarul cheamă pe un Țigan, învâluște două cireșe în o hârtie și pachetul îl dă Țiganului, dându-i totodată și o scrisoare adresată grofului, în care-i spune că ce-i trimite. Grădinarul spusese Țiganului nu cumva să desfacă pachetul pe drum, dar' Țiganul tot Țigan. Pe drum a desfăcut pachetul, să apucă și mănă o cireașă, eară ceealaltă o duce la groful, puoară-o pe masă și dându-i în scrisoarea de metăd și dându-i în scribă pe Țigan: — Măi, aci sunt două cireșe. — Două, dle, răspunde Țiganul. — Dar' una unde e? — Țiganul: Am mâncat-o. — Groful: D'apoi cum ai mâncat-o? — Țiganul: D'apoi eacă așa, dle, luând și mâncând și cireașă, ce o a pus pe masă.

Impărt. de v. v.

abzice la domnie în favoarea moștenitorului de tron *Frideric*. Causa este, că *folkething* (camera) este sistematic dușmănoasă față de miniștri, numiți de cătră regele, și el crede, că aceasta e o neîncredere față de el. Dacă și față de noul minister se va întempla acest lucru, va urma renunțarea.

Fortificații în Suedia.

Camera Svediei a votat pentru fortificații 4,853.000 de coroane. Din suma aceasta se va folosi peste jumătate în anul viitor. În suma votată e cuprinsă și suma cerută de guvern pentru fortăreața *Boden*.

Răscoala Așantilor.

Din *Londra* se anunță, că după știri sosite acolo seminția Așanti (Africa) s'a răsculat contra Englezilor. Răscoala ia proporții mari; s'au întemplat deja câteva lupte sângeroase între răsculați și Englezi.

Din Finlanda.

Senatorul *Plehwe*, ministrul Finlandei a călătorit din ordinul Țarului, prin Finlanda, manifestând pretutindena o caldă simpatie pentru Finlandezi. În *Helsingfors* a luat parte la banchetul universitarilor și a ascultat imnul național finlandez. Călătoriei lui *Plehwe* i-se atribuie mare însemnătate.

Convocare.

Despărțământul »*Morlaca*« aparținător Reuniunii învățătorilor gr.-cat. din arhidieceasa de *Alba-Iulia* și *Făgăraș*, în sensul §-ului 21 din statute își va ține adunarea generală de primăvară la 27 Maiu st. n. a. c., 10 ore a. m., în școala gr.-cat. din *Morlaca*.

La această adunare sunt invitați cu tot respectul membrii fondatori, ordinari și ajutători, on. domni preoți, precum și toți binevoitorii și spriginitorii învățământului poporal, pe lângă următorul

PROGRAM.

Sedința I.

1. La 8 ore a. m. participare în corpore la serviciul divin.
2. Deschiderea adunării.
3. Constatarea membrilor prezenți.
4. Alegerea oficialilor despărțământului.
5. Alegerea alor doi delegați pentru adunarea gener. a Reuniunii și a unui membru în comitetul central.
6. Încasarea taxelor și înscrierea membrilor noi.
7. Raportul cassarului și bibliotecarului.
8. Esmiterea alor două comisiuni pentru censurarea raportului cassarului și bibliotecarului.
9. »*Omul*«, prelegere practică din intuițiune, ținută de *Gregoriu Pop*, inv. în *Poeni*.
10. Disertațiune de *Ioan Mango*, învățător în *Mărgău*.

Sedința II.

11. Raportul comisiunilor esmise.
12. Critică asupra disertațiunei și prelegerii practice.
13. Designarea disertantului și a propunătorului pe adunarea generală de toamnă.
14. Statorirea locului pentru proxima adunare.
15. Alegerea alor doi membri pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea trecută.
16. Cetirea procesului verbal din adunarea trecută.

17. Eventuale propuneri.

18. Închiderea adunării.

Morlaca, în 2 Maiu 1900.

Ioachim Lucaciu,
președinte.

Ioan Mango,
notar.

Dela espoziția din Paris.

Încet cu încetul se gată paviloanele diferitelor țări și îndată-ce vreunul e aranjat deplin, se deschide pentru publicul mare.

Pavilionul italian.

În 3 Maiu a fost deschis pavilionul italian, aflător pe »*Calea națiunilor*«. El este cel mai mare dintre paviloanele străine și în el se află grămădiți, între altele, articali prețioși de ai »industriei artistice italiene, precum obiecte de sticlărie, cristal, bronz, dantele, obiecte de ceramică etc.

La deschiderea pavilionului au luat parte ministrul de comerț al Italiei, *Salandra*, ambasadorul *Tornielli*, ministrul de culte al Franției, reprezentanții presei și ai coloniei italiene din Paris etc.

În parcul Trocadero.

În parcul *Trocadero* se află numeroase paviloane franceze și din colonii. Abia jumătate din ele sunt deschise, dar' cu toate acestea aici se desvoltă o vieată curioasă, și de tot străină. Această e până acum partea cea mai vitioale a espoziției. Reprezentanții semisălbaticii se află aici în un amestec variu. Lângă *Negrii* din *Dahomey*, în bordeiele lor cu pereți de lut și coperiș de paie și a altor *Negri* de pe țărmii și interiorul Africeii, se află oameni exotici din *Tongking*, *Annam*, *Ceylon*, *Madagascar* etc. Strada *tunisiană* ne oferă icoana unui veritabil bazar african cu prăvălii, ateliere de lucru și cu espoziție de splendide costume maurice. În strada *algeriană* se află și cafenele și localuri de dans etc. Femei frumoase din *Ceylon* oferă în cesce teă aromatică.

Paviloanele asiatic.

Între paviloanele asiatic amintim cele ale *Chinei*. Sunt patru paviloane, dar' până acum numai unul e deschis. Aici dăm de *Chinezi*, cari gravi și măiestroși grijesc de creațiunile industriei artistice chineze.

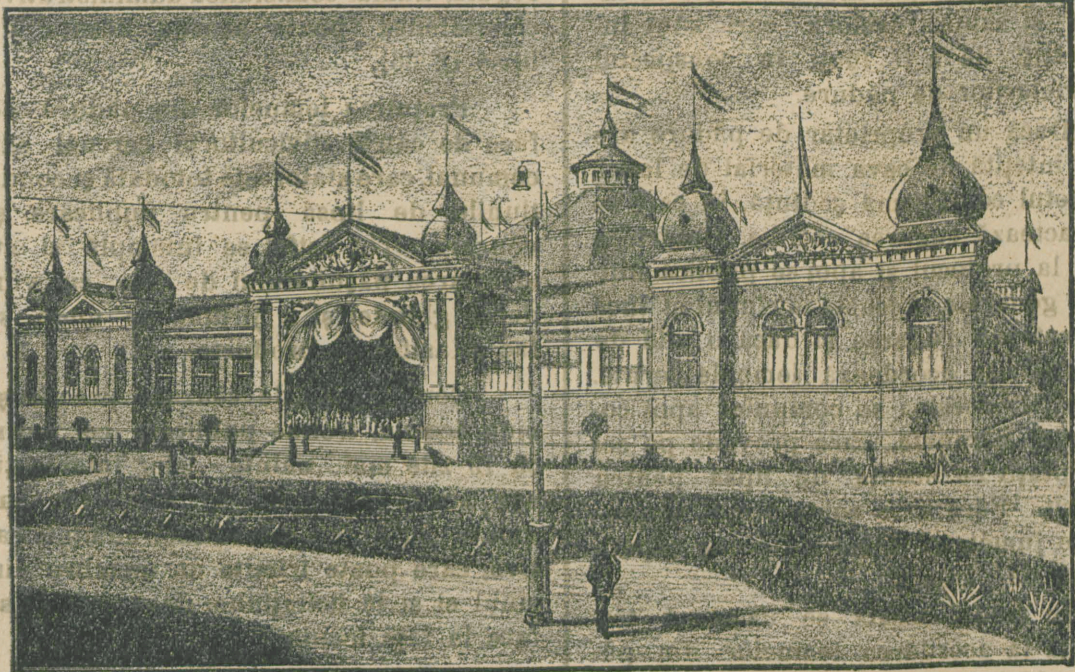
În paviloanele *siberian* și *rusesc-asiatic* sunt adunați mulți articali de mare preț din acele regiuni. Restaurantul rusesc de aici, în care cântă o orchestră rusească, e foarte cercetat.

Paviloanele Japoniei, Indiei-britice nu sunt deschise. Amintim, că nu e deschis nici pavilionul *Transvaalului* din Africa.

Un pavilion de espoziție.

— Vezi ilustrația. —

Scriind mai nainte despre espoziția din Paris, deschisă nu de mult, am tălmăcit iubiților nostri cetitori, ce înseamnă un pavilion de espoziție. Pavilion adecă se numește o clădire frumoasă, în care se așează obiectele (mărfuri etc.), ca să poată fi văzute din partea privitorilor. Azi dăm icoana unui pavilion, care a fost clădit la espoziția dela *Timișoara*, cu observarea, că la espoziția din Paris paviloanele sunt mai mari și și mai frumoase.

Un pavilion de expoziție.

PARTEA ECONOMICĂ.

rotațiunea în cultura legumilor.

Precum sîmănăturile sau bucatele, dacă se cultivă mai mulți ani de-arîndul, pe unul și același loc, una și aceeași specie de bucate, după un timp oarecare nu mai pot da roada convenită, din cauză că se împuținează materiile nutritoare din pămînt, așa și legumile, dacă se cultivă una și aceeași specie pe unul și același pămînt, mai mulți ani de-arîndul, dela un timp nu mai pot da rodirile convenite.

La cultura legumilor în mare, lucrul de căpetenie este ca tot pămîntul să fie împărțit în anumite table mai mari sau mai mici, ba în anumite table să fie chiar rigolat și așa să urmează unele după altele pe rînd, din an în an.

Pentru cultura legumilor, tablele trebuie săpate și gunoite totdeauna de toamna, de oare-ce prin înghețurile și desghețurile de peste iarnă, pămîntul se derege într'un mod vedit, afară de aceasta nici buruienile nu se mai fac printre legumi într'un număr așa însemnat, de oare-ce le degeră rădăcinile peste iarnă. Dacă nu s'au săpat tablele de toamna, atunci se pot săpa și primăvara.

Unele legume sug din pămînt dintr'un fel de materie nutritoare, cum e grăsimea, sarea, varul, ferul, zahărul ș. a. mai mult, ear' altele mai puțin, prin urmare cultivând de pildă ceapa mai mulți ani de-arîndul în unul și același pămînt, sugă toată dulceața (zahărul) din acela și dela un timp se pipernicește și se face tot mai măruntă, așa că în cele din urmă nu mai poate produce rodirile așteptate, pe când înlocuindu-o an de an cu altă legumă poate produce totdeauna roduri îmbelșugate.

Unele legume cresc și se desvoaltă mai bine în gunoiul proaspăt, altele în cel putred sau descompus, ear' altele mai puțin alegătoare, cresc și se desvoaltă destul de bine și fără gunoi.

Între legumile, cari se pot cultiva în gunoiul proaspăt, se numără mai toate legumele cari se pun în cuiburi,

precum sînt: castraveții, pepenii, bostanii, cartofii ș. a.; între legumile, cari se pot cultiva în gunoiul putred și găinațul paserilor se numără mai toate legumile cari se seamănă din mână, precum sînt: sălatele, verzele, ceapa, ardeiul, pătlăgelele ș. a., ear' între acelea, cari se pot cultiva și fără gunoiu, numai pămîntul să fie bun și gras, se numără mai toate legumile rădăcinoase, precum sînt: morcovii, ridichile, pătrânjeii, sfecelele, hreanul ș. a.

La cultura legumilor în mare, tot pămîntul trebuie împărțit în patru table mai mari: tabla verzelor, sălătelor, rădăcinoaselor și a păstăioaselor.

Schimbarea sau rotațiunea legumilor se mai recere încă și din acel punct de vedere, ca acelea să nu se poată corci unele cu altele, ci să rămână fiecare soiul cât se poate de curat. Aceasta se poate ajunge numai atunci, când cele înrudite între sine se vor cultiva la o depărtare convenită unele de altele.

Corcirea legumilor se întîmplă mai cu seamă atunci, când la stringerea sîmînțelor pe toamnă, nu se pun și însemnează deosebit fiecare soiul, din care cauză apoi primăvara cu prilejul sîmînțatului prin necunoașterea acelor foarte ușor se pot amesteca.

Se întîmplă une-ori, că pe lângă toată schimbarea legumilor dintr'un pămînt în altul, după un șir de ani, se nu mai rodească. În asemenea casuri pămîntul capătă un anumit morb, de care nu se poate scăpa în alt mod, decât supunându-se câțiva ani de-arîndul culturai bucatelor.

Sînt anumite legumi, cari se fac mai bine în locul întreg, în țeline, precum sînt: pepenii și bostanii, decât în cel lucrat; sînt apoi altele, cari iubesc mai mult pămîntul răven și afenat, precum sînt: ceapa, sălata, castraveții, pătlăgelele și ardeiul, decât pe cel aspru și îndesat.

De altcum mai pentru toate legumile se recere udatul măiestrit (iriga-rea) pe timpul căldurilor mai mari de peste vară, fără de care nici nu se poate face cultura legumilor într'o măsură mai mare.

Ioan Georgescu.

Plivitul grânelor.

Când sîmînțatul grânelor se face în Septemvrie, și toamna e umedă, ear' iarna seacă, plivitul grânelor arare-ori se întîmplă, și atunci mai mult din datină, decât de lipsă. Dar' când sîmînțatul se face în a doua jumătate a lui Octomvrie, și iarna e umedă, învrîstată cu ploii și ninsori dese, plivitul grânelor devine așa de lipsă, aproape ca sîmînțatul lor, din cauză că multa umezeală contribuie mai mult la creșterea buruienilor, decât a grânelor, ear' de nu vor fi smulse și curățite la timp, înecă grânele și le stîrlesc sugînd din pămînt puterea dătătoare de viață a lor deoparte, ear' de altă parte ținîndu-le umbră și strivindu-le la pămînt, ca să nu se poată desvolta în libertate.

Întrebarea e, când și cum să se facă plivitul?

Unii agronomi țin că plivitul să se facă cât se poate mai tîrziu, ca să nu mai crească buruiana din nou. Eu din contră, zic că are să se facă cât se poate mai de timpuriu, pentru-că cu cât se smulg și stîrlesc buruienile mai curînd, cu atîta cresc grânele mai bine, ne mai avînd cine le sugă sucul din pămînt. Cât despre teama sau frica că rîsar alte buruieni, deși se întîmplă aceasta adese-ori, n'are să vă doară capul, pentru-că pe acestea le înădușe și împedecă în desvoltare puterea ce a apucat grânele.

Pentru a ușura și împuțina plivitul grânelor, bine e a le grăpa când e pămîntul svîntat cu grape ușoare de lemn, sau și de fer, dar' ușoară și cu colții scurți. Și aceasta se poate face și mai tîrziu până a nu prinde a eși spicul. Se smulg nu e vorbă și multe fire de grâu cu grapa, dar' aceasta nu e așa mare pierdere, pe cât e câștigul ce rezultă pentru cele rămase, căror grăpatul le prieste ca săpatul la cucuruz, varză ș. a. Unii plivitori adună în poală toate buruienile ce le smulg sau taie cu cosorul scoțîndu-le la brazde. Aceasta nu e bine, pentru-că se perde prea mult timp cu adunatul și scosul lor; mai bine e ca toată buruiana să rămână de unde fu smulsă sau tăiată.

Deodată cu plivitul buruienilor, bine e să se smulgă și sîcara din grânele curate, pentru-că 10, 20 grăunțe de sîcără într'un hectolitru de grâu curat, împuțină sau scad prețul acelu grâu cu 10, 20 cr., știut fiindcă sîcara împedecă elasticitatea aluatului așa că din grăul amestecat cu sîcără nu se pot face prăjituri fine.

Știu eu că agronomii cei practici și până acum și-au tuns grânele și le-au ferit și curățit de sîcără, dar' mi-se pare mult mai cuminte a smulge sîcara până nu se desvoaltă, decât a o lăsa să se desvoalte și după aceea a o tunde și stîrpi.

I. A. S.

Administrarea pădurilor.

Articolul de lege XIX. din anul 1898 dispune cu privire la administrarea pădurilor din partea statului următoarele lucruri mai însemnate :

Toate pădurile comunelor, bisericilor, școalelor, particularilor, societăților ș. a. cari nu trec peste 5000 jugere cadastrale, pe viitor se vor administra din partea statului prin comitetele și adunările generale comunale, silvicultorii cercuali cu comisiunile silvanale și comisiunile administrative comitatense.

Comitetele comunale se aleg de către proprietarii respectivi de pădure sau adunarea generală și constau din câte un președinte, un econom, un cassar, un notar și cinci membri, dintre cari unul poate substitui și pe președinte, când acesta e absent. Comitetele numite se aleg din trei în trei ani și sînt în prima linie răspunzătoare pentru afacerile încredințate lor.

Președintele conduce ședințele comitetului și ale adunării generale și reprezintă pe acela în toate afacerile în fața organelor mai înalte, notarul scrie protocoalele comitetului și ale adunării generale, face conspectele de lipsă pentru folosirea materialului din pădure, poartă corespondența de lipsă cu autoritățile mai înalte, compune preliminarul și computul anual ș. a., cassarul poartă ziarele de lipsă despre venitele și speșele avute cu administrarea pădurei, ear' economul administrează materialul de lemn și fructele din pădure.

Comitetele comunale trebuie să țină în toată luna câte o ședință ordinară, despre care se ia proces (protocol) verbal, ear' ședințe estraordinare se concheamă numai pentru întemplieri mai grabnice, cari nu sufer amînare. Convocarea trebuie să se facă în scris, cu listă în regulă, care se alătură la procesul verbal.

Adunarea generală ține îndeobște câte două ședințe ordinare: toamna și primăvara. Afară de acestea se mai țin și ședințe estraordinare când sînt lucruri grabnice, cari nu sufer amînare. În ședințele adunării generale se hotărăsc toate afacerile acelea, cari se referesc la administrarea sau vinderea ma-

terialului din pădure. Toate hotărîrile se iau cu majoritatea celor prezenți. Adunarea generală mai hotărăște la început și asupra acelor, cari sînt îndreptățiți de a fi luați în conspectul proprietarilor de pădure.

Dacă un proprietar de pădure are lipsă întehită de ceva material de lemn, comitetul concheamă ședință, în care se pertractează rugarea aceluia. Hotărîrea se ia la protocol și apoi se publică adunării generale. Aceasta la rîndul ei încă pertractează rugarea și dacă o află de dreaptă 'i-se acordează lemnele cerute. Hotărîrile acestea se comunică apoi comisiunii silvanale, care prevede pe cel îndreptățit cu licența de lipsă pentru pădurit. Fără a se solvi prețul lemnelor pe jumătate, nime nu poate căpeta licență de pădurit.

În modul acesta se urmează totdeauna la acordarea lemnelor din pădure. Mai întăiu hotărăște comitetul, apoi adunarea generală cu învoirea comisiunii silvanale, care prin silvicultorul seu, trebuie să pregătească și un plan deosebit pentru tăieturile mai mari din pădure.

Lemnele de foc tăiate din pădure, se fac mai întăiu grămezi prin proprietarii respectivi, apoi se prețuesc de comitet și fiecare proprietar înainte de a-și lua grămada lui din pădure, trebuie să plătească prețul aceleia pe jumătate la mîna cassarului. Banii astfel încasați se folosesc pentru trebuințele curente ale comitetului: dare, arunc comunal, remunerațiuni pentru membrii comitetului ș. a.

Fiecare proprietar, când se duce în pădure după lemne, trebuie să fie provăzut cu un bilet (țidulă), care însă are valoare numai pentru ziua, care se estradă. Biletul numit se predă vigilului de pădure, când se aduc lemnele. Dacă cineva se duce fără bilet în pădure și se prinde cu lemnele, acela se consideră de prevaricant și ca atare se judecă și pedepsește foarte aspru, pe basa legilor silvanale.

Dacă proprietarii de pădure, în înțelegere cu comisiunea silvanală, voesc să vîndă anumite părțile întregi din pădure, cu lemnele aflătoare pe acelea, al căror preț trece peste 2000 coroane,

atunci trebuie să se escrie publicațiuni în foile locale. Fără publicațiuni în regulă, numai comisiunea administrativă comitatensă poate acorda licența de lipsă (§ 36).

Prețuirea lemnelor din pădure se face de către silvicultorul cercual sau comunal, care statorește totodată și condițiunile de lipsă pentru publicare și vînzare. Tot astfel se întemplieră și cu acordarea pășunatului de vite, cu vinderea ghindei și a jirului, pe unde se fac și astfel de produse.

Condițiunile de vînzare, precum și ziua aceleia, trebuie publicate cel puțin cu 15 zile mai nainte, celor interesați, ear' actele de lipsă se subștern mai nainte cu 8 zile comisiunii administrative, care poate trimite un membru din sînul ei și la licitațiune, dacă aceasta se face la fața locului.

Silvicultorul comunal sau cercual conduce alegerile pentru comitetul comunal silvanal, presidează în cas de lipsă la ședințele aceluia și ale adunării generale, îngrijește ca țevele de pădure să fie totdeauna în stare bună, măsura și face mapele de lipsă pentru tăiatul lemnelor, pentru împădurirea poienilor și locurilor goale, face planul de lipsă pentru întrebuițarea produselor din pădure, pentru pășunatul vitelor în locurile de pășunat, îngrijește asupra vigililor de pădure, ca acestia să arete pe prevaricanti, face pașii de lipsă pentru pedepsirea acelor, mijlocește licențele de lipsă dela comisiunea silvanală pentru cei interesați ș. a.

Comisiunea administrativă comitatensă este forul al doilea pentru administrarea pădurilor, care hotărăște în cauzele de neînțelegere dintre proprietarii pădurilor și comisiunea silvanală, ear' judecătoria administrativă și ministrul de agricultură hotărăște în a treia instanță.

Aceste lucruri, deși spuse foarte pe scurt, ar fi bine să 'și-le însemneze fiecare proprietar de pădure, ca în cas de lipsă să se poată folosi de ele.

Ioan Georgescu.

Îndărătnicii.

Era odată un moș și o babă. Și ăștia erau amîndoi tare îndărătnici, adecă suciți la fire.

Moșul mîna odată pe babă după apă.

Baba merse cu un ciur.

Moșul: hai babă mai îngrabă, că 'mi-e sete.

Baba: viu, viu — și-ți aduc un ciur plin. Și bagă la apă, bagă, dar' și spor n'avea... Scurt, ea poticăli la fântână de dimineața până seara, apă însă nu putea aduna nici cât ai scărda un purece. De aci rămase vorba: câtă apă duce ciurul.

Moșul dacă vîzî comedia, o închise afară.

— Moșule, deschide-mi ușa, — grăi ea după-ce se hrîni de scos apă cu ciurul, — deschide că m'a lovit somnul!

— 'Ți-oi deschide-o când 'ți-a fi neaua la glesne, — răspunse moșul.

— Că 'mi-a ajuns la glesne, — o fi repețit baba.

— Când 'ți-a fi la genunchi.

— Că 'mi-a ajuns la genunchi.

— Când 'ți-o fi la brîu.

— Că 'mi-a ajuns la brîu.

— Când 'ți-o fi sub umeri.

— Că 'mi-a ajuns sub umeri.

— Nu 'ți-o deschid nici-odată.

Dacă vîzî baba, că 'și-o păpat omenia dinaintea moșului, o luă multă lume împărăție ca Dzeu să ne ție — până-ce ajunse într'o pădure mare la o casă.

În casa aceea ședeau niște capre.

Caprele nu erau acasă.

Dacă nu erau acasă, ea tăgăși frumos, apoi se ascunse după cuptor.

Seara, când venîră caprele de pe unde au fost, se întrebă:

— Oare pe aici cine a fost, de-o tăgășit așa frumos? — Le miroși, că a umblat cineva prin casă.

Căutară ce căutară, dar' nimica nu aflară, după cuptor nu vîzură pe baba.

Știți, oameni buni, că lor le umblă ochi numai pe la vîrfurile copacilor; încolo până nu le prinzi de barbă nu te ved.

Peste noapte, ce se sfătuiră ele? C'or merge la păscut, dar' una o rămâne pe lângă casă să pîndească.

Așa au făcut.

Dimineața una rămase acasă, celelalte merseră.

Dacă merse, — baba de după cuptor cătră capra rămasă: dormi un ochiu... dormiți doi ochi... dormi un ochiu. și adormi capra. Până-ce dormi capra baba tăgăși, apoi se ascunse earăși la locul seu.

Venind caprele, de seara întrebă pe soața lor: da cine a fost pe aici eară?

— Nu am vîzut pe nimă, măcar n'am durmit de fel, — o fi răspuns capra.

Lor totuși le miroși ceva străin.

Se sfătuiră că a treia zi să rămâie acasă o capră cu trei ochi.

Aceea a rămas.

Zise baba și cătră ea: dormi un ochiu, dormiți doi ochi, dormi un ochiu.

Stirpirea cloșanilor.

Chișfalău, 1 Maiu n.

Ni-se trimite următoarea scrisoare: În oare-cari numeri ai »*Foii Poporului*« din anul trecut am cetit niște întrebări, că cu ce s'ar pute stîrpi cloșanii, la care on. redacțiune a și răspuns, însă acel fel de otrăvire este primejdioasă.

Eată cum am făcut eu:

Eu am avut foarte mulți cloșani și parte mare dintr'înșii i-am potopit cu făină de ghips, mestecată pe jumătate cu făină de grâu, așezată în tăiere unde umblau cloșanii. Lângă tăierul cu făina am pus și unul cu apă pentru beut. Mîncînd cloșanii din făina sus numită le vine și setea și bînd apă făina se petrifică în ei și pier.

Firește că cu aceasta tot nu m'am putut mîntui de tot de ei.

Și cetind în anul trecut în »*Revista Orăștiei*« un anunț al dlui Nicolau Vlad, farmacist în Orăștie, în care recomandă *moartea cloșanilor*, eu încă m'am adresat către domnul Nicolau Vlad cu rugarea să-mi trimită patru pacheturi din *moartea cloșanilor*, care mi-le-a și trimis, pentru care îi și mulțumesc, și după prima cercare, adecă punerea medicinelor la locurile unde umblau cloșanii, după 24 ore nici un cloșan nu am mai simțit.

Cu atîta sînt mai de recomandat aceste medicaine, fiindcă pentru oameni și animale nu sînt vătămătoare de loc, și costă un pachet 60 bani. Pentru o curte mai mică e de ajuns 1—2 pachete și pentru una mai mare 4 pachete.

Nicolae Onea,
faur.

SFATURI.

Mirosul laptelui.

S'a constatat, că dintre toate fluiditățile laptele primește mai ușor diferite mirosuri din odaia în care se conservează. De aceea nu e de loc cu sfat, a ține laptele în astfel de odăi, unde zac bolnavi sau se conservează medicină, căci din acelea ușor se poate molipsi, ca să devină stricăcios sănătății omului.

și-i admire doi ochi, dar' al treilea, cel din ceafă vîzî, cum se coboară baba cum tîgăsește și cum se ascunde eară. Viind acasă celelalte capre, le povestî tot.

— Unde ești tu babă? — întrebară ele atunci într'un glas.

— Aici, după cuptor.

— Ești afară.

— Aș ești dar' mă tem că mi-'ți omorî.

— Ba nu.

— Vă jurați?

— Ne jurăm.

S'au jurat, fiecare pe barba ce o avea, că i-or da pace și așa au scos pe baba de după cuptor.

Și au avut noroc cu baba, că le-a dus la iarbă bună, de au dat lapte și, smîntîna multă.

După atâtea zile și mai bine, de nici în minte nu-mi vine, ce se gîndi baba? ...Că ea a merge la moș, să-l cheme și pe el.

S'a dus.

Ușa moșului era tot incuiată.

Se știe mai departe, că nutrirea vacilor are o înfriunță foarte mare asupra formării laptelui. Dacă se nutresc vacile cu anumite buruieni, mirosul acelor se strecoară și în lapte, ba în anumite cazuri chiar și culoarea aceleia se schimbă, de pildă: dacă se nutresc vacile cu frunze de arini sau stejar, laptele se înroșeste.

Următoarea întîmplare ne va lămuri și mai mult în privința aceasta: 12 vaci cu lapte au păscut pe un loc unde era un cadavru de vițel, din al cărui miros s'a molipsit nu numai laptele celor 12 care l-au mirosat, ci și al celorlalte 80, cu cari au fost la pășune.

Din această întîmplare se poate vedea lămurit, de ce mare însemnătate este pentru vacile cu lapte curățenia grajdurilor, a pășunilor și a locurilor pe unde pasc, pentru formarea laptelui și pentru -ce aceste se pot molipsi foarte ușor, dacă nu se ține cont de acea curățenie.

Ceapa contra degerăturilor.

Puterea vindecătoare a cepei contra diferitelor boale e cunoscută din timpurile cele mai vechi. În timpul din urmă s'a constatat puterea ei tămăduitoare și asupra degerăturilor dela mîni și picioare. În asemenea cazuri se ia ceapă comună, se rade sau zdrobește alceum și astfel se pune pe locurile bolnave. După cîteva zile durerile încează și cel bolnav încet pe încetul se tămăduiește.

Știri economice.

Electricitatea în agricultură. Aplicarea electricității (putere ca a fulgerului) la agricultură a intrat în Bavaria în o stare practică. În districtul Ochsenfort, s'a format o inoie pentru întrebuințarea de aparate electrice.

Curentul electric produs parte prin vapori, poate pune în mișcare și celelalte mașini aflătoare pe o moșie.

Din această instalațiune electrică pentru mașinile agricole vor putea avea folos și satele, pentru a fi luminate cu electricitate.

Dacă vîzî ea că nu-i deschide n'avî încătrău, se sui pe horn și începî o cântare: cârr... ca... cârr... ca... limpede ca o cioară.

Bătrînul, hait, la horn se o alunge căci auzia dintre oameni că glasul de cioară nu-i a bună. — Și cum se uita în sus, ceea îi slobozi o lingură de smîntîna.

Moșul o inghiți și-i părî de tot bună, căci în vieța lui nu mai mîncase smîntîna; apoi strigă: Tu cioară, mai dă-mi un pic de aia, că-i tare bună!

— Nu-s cioară, mă, că-s baba ta. Deschide-mi ușa!

Moșul o ascultă.

— Haide, — zise ea, — după-ce în casă intră, — haide la lapte învîluit cu smîntîna și smîntîna învîluită cu lapte, să duci traiul lui Pop Ion. Dar' fîi spui înainte: să nu *horcăești noaptea prin somn*, că a fi rău de tine și de mine.

Ce pot face țeranii prin însoțiri? Eacă o pildă. Înainte cu câțiva ani, Francia provedea poporului englez cu unt și cu ouă, acuma însă un popor mic la număr, i-a scos pe Francezi și ocupă el țîrgurile engleze, pîrcezend în modul următor:

Țeranii din Dania din apropierea unei stațiuni de cale ferată, se întovăreșiră cu scop de-a vinde ouăle. Ouăle sînt duse cel puțin de 3 ori pe săptămîna la stație. Acolo prin o mașinărie simplă, un om al tovărășiei vizitează ouăle de sînt proaspete și apoi le împarte după mărime.

Cu o stampilă (pecet) de cauciuc înseamnă pe ou numele celui-ce l-a adus, prin ce apoi scăpînd vre-un ou stricat, se poată ști vînzătorul. Alceum agentul, care a primit oul stricat e răspunzător pentru pierdere, și peste aceea mai are să plătească și o gloabă bună.

Această chezeșie dată de țeranii danezi asupra bunătății marfei lor, face ca ei să afle piețe sigure pentru ouăle lor.

Eacă o pildă ce ar putea să o urmeze și țerancele noastre, și în loc să vîndă ouăle pe un preț bagatel Jidaniilor, cari umblă din sat în sat, ar putea ele să le vîndă la orașe prin agenți (oameni anume), cari ar primi bucuros marfă din chiar ântăia mîna și ar plăti-o mai bine.

Oare în mijlocul nostru să nu se afle nime, care ar ave curajul de a întreprinde un astfel de lucru bun?

Starea sîmînturilor în România. »*Amicul Agriculturului*« dela 15/28 Aprilie scrie:

»Ne aflăm acum în epoca în care putem să ne dăm seama bine de situația agricolă.

Starea sîmînturilor de toamnă este în general escelentă și merge prosperînd. Rapița va da o recoltă belșugă.

În țeara de sus, grăul și rapița stau de minune. Toți agricultorii spun că tăciunele n'a cauzat până acum nici cea mai mică stricăciune. Deasemenea viile și pomii roditori promit recolte bune și îmbelșugate.

Bătrînul se invoî tot pe fuga, căci laptele era inima lui, ca mierea de stup — ursului.

La căsuță ajungînd, cât era ziua el cu nasul tot prin oale; de săturat — ferit-a sfîntul! — ba zicea că-i mai flămînd.

Cîteva zile de-a rîndul duse el traiul lui Sîn-Petru. Nime grija nu-i avea; numai baba-i tot zicea: mîncă, moșule, nu ne da de rușine, că acuși vin caprele și n'am în ce le pune laptele.

Dar' într'o noapte adormi el cu fața n sus și gura căscată și avî un vis ciudat tare: i-se părea că vrea cineva să-l alunge dela oale.

El se puse în stare de apărare și horc!... horc!... Caprele sar în picioare de spaimă mare... și haide! care încătrău cu știrea lui D-zeu.

Cine știe, spuie povestea mai departe, că eu atîta am auzit și atîta o am mințit.

(Auzită în Varșandul-Giulei, dela Sandu Moș).

Dacă vom fi scutiți de călduri prea mari escesive și statornice dela început, speranțele într'o recoltă bogată a tuturor cerealelor sunt mari.

Mărimea grăunțelor folosite la sămănat are însemnătate mare pentru seceriș. Un econom francez a făcut observarea, că sămănând numai grăunțe mari, de pe un hectar de pământ se culege cu 2000 de k. mai mult rod decât dacă se seamănă numai grăunțe mici. Pentru aceasta e foarte însemnat, să se samene numai grăunțe mari, la ce putem ajunge ciurind bine sămănăturile cu diferite ciururi.

Din traista cu povețele.

— Răspunsuri. —

D-sale N. F. în Saschiz. Nu putem să-ți dăm nici un răspuns, pentru-că întrebarea e următoarea: ai d-ta pierdere și stricăciune din șanțul vecinului? Dacă da, poți să-1 cauți cu legea și să-1 silești să astupe șanțul. El însă are pierdere și stricăciune dacă nu face șanțul, pentru-că i-se ruinează casa. Acum de ce vrei d-ta ca vecinul d-tale să aibă pierdere?

Abonentului nr. 897, Micălaca. Notarul n'a făcut bine că nu i-a lucrat contractul așa cum trebuie. Poți să-1 părăști la fibirul lui, sau mai bine la viceșpanul din Arad. Testamentul, dacă nu e făcut bine, puteți să-1 atacați cu proces la vremea sa.

Cărți potrivite pentru bibliotecile populare.

(Urmare).

Istorie și Geografie.

Alexi A. P. Dr. Resbelul oriental ilustrat. Graz, 1878. Cieslar.

Andreiaș G. Amintiri din războiul austro-german dela 1866. (Românii în ostirea austriacă). București, 1892.

Aricescu C. D. Istoria revoluției române dela 1821. (Revoluția lui Tudor). Craiova, 1884.

Bachelin L. (trad. de Stăncescu D.) Castelul Peleş, schiță istorică și descriere a castelului dela Sinaia. »Bibl. p. toți«, nr. 9, 32 fileri.

Bălan Iosif. Iancu de Hunyad. Caransebeș. (Bibl. noastră nr. 2), 28 fil.

Bălcescu N. Istoria Românilor sub Mihai Vodă Viteazul, ed. II. București, 1887, 3 cor. Trei părți.

Barfiu G. Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 de ani din urmă. Sibiu, »Tipografia«, soc. pe acții 1888—1891. Trei vol. 13 cor. broșat.

Bărbăntu A. Invățăminte din viața Metropolitului Șaguna. Brașov. Tip. Mureșan, 64 fil.

Bartolomeiu I. Schițe istorice și culturale de pe teritoriul fostului reg. c. r. grăniț. nr. 14 rom. bănățean. Caransebeș, 1892, 80 fil.

Bianu I. C. Viața și activitatea lui Samoil Clain Micul de Sadu. București, 1876

Bibicescu. 1848 în România. București, 1898, 1 cor. 40 fil.

Brânzeu N. Școlile din Blaj. Sibiu, 1899. Soc. »Tipografia«, 1 cor.

Brote P. Libera comună Reșinari. (Schiță istorică). Sibiu, 1878.

Bulcu Teodor. Schițe din Italia. Gherla, 1898, 2 cor.

Buzoian G. T. Cugetări asupra poeziei vechi. București. »Bibl. pentru toți«, nr. 87 și 95, 1 cor. 4 fil. — Egiptul. »Bibl. p. toți«, nr. 72, 32 fil.

Cărpinișan N. Monografia Răhăului. Sibiu, 1897,

Comanescu. Studiu istoric-statistic asupra Românilor din Codlea.

Costin Miron. Letopisețul țerei Moldovei, 70 fil.

Dimitrescu Mih. căpit. Amintiri și episoade din războiul pentru independență. București, 1 cor. 50 fil.

Frâncu T. și Candrea G. Românii din Munții-Apuzeni (Moții). București 1888. — Rotacismul la Moți și la Istrieni. București, 1886.

Georgescu St. Memorii din timpul războiului din 1877—78, 1 cor. 50 fil.

Georgescu M. P. Cristofor Columb. București, 1 cor.

Griselini Fr. trad. de Dregheci M. Descrierea Bănatului. Timișoara, 1891.

Grube A. W. trad. de Petrescu Nic. Petra. Biografia romane. Sibiu, 1878.

Hașdeu B. P. Ioan Vodă cel Cumplit. București, 1894.

Heliade I. Rădulescu. Amintiri asupra istoriei regenerării române sau evenimentele dela 1848. București, 1893. — În mijlocul ghețurilor (Pol nord.) București, 1898, 2 cor. 50 fil.

Iäger Oscar, (trad.) Istoria Românilor. București, 1885.

Ionescu Gion. Din istoria Fanariților. București, 1891.

Ionescu Nicol. Despre împărăția română-bulgară (conferență). București, 1888.

Liuba S. și Iana A. Topografia satului și hotarului Maidan, etc. Caransebeș 1895, 2 cor. 40 fil.

Mahaffy, trad. de L. T. Antichitatea greacă. »Bibl. p. toți«, nr. 27, 32 fil.

Maior Petru. Istoria pentru începutul Românilor în Dacia. Edit. societății »Petru Maior«. Budapesta, 1883.

Melidon C. R. Istoria națională pentru popor. București, 1876. — Memoriile Regelui Carol I. al României. București, 1892.

Milescu Sp. N. Cronica prescurtată a Românilor. — Minunile universului. »Bibl. p. toți« (nr. 67, 68 și 69), 48 fil.

Moldovan Silvestru. Țeara noastră. Descrierea părților Ardealului dela Mureș spre mează-zi și Valea-Mureșului. Sibiu, 1894, 2 cor. — Zarandul și Munții-Apuzeni ai Transilvaniei. Sibiu, 1898, 2 cor.

Moldovan Vasile. Memorii din 1848—9. Brașov, 1895. — Monumente naționale. Mănăstiri și biserici ortodoxe. București, 1882, 2 volume.

Morar Constantin (trad.) Istoria lumii, întocmită pentru folosul poporului român. (Popoarele orientale).

Muntean Ioachim. Monografia comunei Gurariului. Sibiu, 1896, 80 fil.

Neculcea I. Letopisețul țerei Moldovei, 80 fil.

Negruzzi I. Aprodul Purece. Sibiu, 1881. W. Krafft, 10 fil.

Odobescu A. I. Moții și Curcanii. București, 1890. — Orașul București. (Retip.

din »Enciclopedia Rom.«) Sibiu. W. Krafft, 1898, 1 cor.

Pop Nic. Schiță din istoria Brașovului, cu specială considerare la Români, Brașov, 1883.

Popea Nic. Memorialul arhiep. și metrop. Andreiu baron de Saguna. Sibiu, 1889. Tip. arhiepiscopale, 2 cor. 60 fil. — Vechea metropolie ortodoxă română a Transilvaniei. Sibiu. Tipografia arhiepiscopale, 3 cor.

Popescu N. D. Istoria războiului ruso-româno-turc. București, 1879, 2 vol. — Raportul lui Avram Iancu prefect, despre faptele oastei populare, care a stat sub comanda lui în 1848—49. Raporturi-două, ale doi prefecti (Axente Sever și Balint), dela 1848—9. Sibiu, 1884, 30 fil.

Rieger Francisc. Colonel David baron Ursu de Margina la Solferino și Lissa. Brașov, Tip. Mureșan, 80 fil.

Riurean M. I. Cristofor Columb. București, 1 cor. 50 fil.

Rosetti V. Amintiri istorice, 2 cor. 40 fil.

Roth R. (trad. de Andreiu Bărbăntu). Călătoria lui Stanley prin Africa - centrală. Brașov, 1 cor. 20 fil.

Secula S. S. Românii în revoluția lui G. Doșa.

Sevastos E. D. Călătoria în Țeara Românească. Iași, 1888.

Simu Romul. Monografia comunei Orlat. Sibiu. 1895, 50 fil.

Slavici Ioan. O sută de ani. Sibiu. »Bibl. Trib.«, nr. 47, 16 fil.

Stăncescu D. Din biografia oamenilor celebri. »Bibl. p. toți«, nr. 26, 32 fil.

Străjan M. Începutul renasterii naționale prin școlile. Craiova, 1891.

Șulufiu Iosif St. de Cărpiniș. O lacrimă ferbinte și Memorii. Sibiu, 1877—1883 și 1899. Vol. II, III. V. și VI., 5 cor. 70 fil. — Biografia lui Iancu. Sibiu, 1898, 1 cor.

Tocilescu Gr. G. Țăranul român, studiu asupra istoriei sociale, morale, politice, etc. ale claselor muncitoare din România în trecut și în prezent. București, 1879.

Turcu I. Escursiuni pe munții Bărbăntu. Brașov, 1896, 2 cor. 40 fil.

Costin Miron, opere complete publicate de V. A. Urechia. București, 1886—88, 2 volume.

Urechia V. A. Istoria culturii naționale. București, 1892, 2 volume. — Istoria Românilor (biografii). București, 1867, ed. VIII.

Urechia Gr. Domnii țerei Moldovei, 50 fileri.

Văcărescu. Luptele Românilor 1877/8, București, 1887, 4 cor. 40 fil.

Viorescu L. O icoană a Moldovei din 1851. București, 4 cor. 50 fil.

Wilkins A. S. Antichitatea română. »Bibl. p. toți«, nr. 14, 32 fil.

Xenopol A. D. Istoria Românilor din Dacia-traiană. Iași 1885—1893, (editie populară. »Bibl. Șaraga«), 12 cor., 12 vol.

Lecca G. O. Istoria Tiganilor. Caransebeș. »Bibl. noastră«, nr. 8 și 9, 56 fil.

Neculcea I. Letopisețul țerei Moldovei. București, 1894, 80 fil.

Coșbu G. Războiul nostru pentru neatarnare. București.

Sion G. George Lazăr. București, 1871, 1 cor.

Ispirescu P. Istoria lui Mihai Viteazul. București, 1885, 60 fil.

(Va urma).

CRONICĂ.

Dar pentru biserică. Credinciosul Ioan Butila, din Moșna, a donat bisericei gr.-or. de acolo mai multe parcele de pământ în valoare de 300 co-roane.

Pregătiri pentru visita Țarului. În vederea marelui reviste militare ce se va face cu ocazia visitei Țarului *Nicolae II.* la *București* s'a dat deja ordin tuturor corpurilor armatei române să facă pregătirile necesare.

Nuntă în familia regală a Greciei. Mare-ducele rusesc *George Mihailovici* s'a fidanțat alaltăieri în Corfu cu princesa *Maria*, a patra fiică a regelui Greciei. Nunta va fi la vară. Mireasa e de 24 ani. Căsătoria se hotărîse încă în 1896.

Parastas pentru George Lazar. În ziua Sftului George în comuna Avrig s'a sârbat cu deosebită pompă parastasul pentru repausul sufletului marelui bărbat George Lazar, care își doarme somnul vecinic în mormântul săpat în curtea bisericeii din Avrig, comuna sa natală. Serviciul divin l'a oficiat preotul *V. Maxim* — după-ge protopopul *Câdea*, nu numai că n'a voit să servească, dar' a cercat să împedecă serviciul divin. A telegrafat și la I. P. S. Sa Metropolitul, ca să oprească slujirea parastasului din motivul de ris că »se face agitație« (?).

Infierăm cu indignare purtarea neromânească a protopopului *Câdea*, care nici în fața amintirii marelui bărbat n'a știut să-și înecă patimile și micimea de suflet.

La parastas a asistat mulțime de popor ascultând cu evlavie serviciul divin și cântările funebrele esecutate de un grup de teologi din Sibiu, sub conducerea dlui *C. Popescu*.

Iubileul patriarhului Brancovici. Duminecă s'a sârbat în Carlovăț iubileul de 10 ani dela alegerea de patriarh și 70 ani de etate a patriarhului *George Brancovici*. Festivitățile iubilare s'au început Sâmbătă seara cu conductul de facile aranjat în onoarea iubilantului. Duminecă dimineața s'a servit liturgie, celebrată de cei mai tineri trei episcopi ai provinciei metropolitane sârbesti: *Gruici*, *Bogdanovici* și *Levici*. După serviciul divin s'a pus peatra fundamentală la palatul nou al seminarului teologic, clădit pe spesele patriarhului, apoi s'a servit doxologia prin însuși iubilantul. După ameză s'a dat mare banchet la care patriarhul închinând pentru Monarchul, pentru guvernul ungăr și pentru guvernul croat a preamărit activitatea ministrului - president *Szell*. Festivitățile s'au încheiat cu concertul dat în sala festivă a gimnasiului și împreunat cu dans.

Manual aprobat. Ministerul de culte și instrucțiune publică prin rescriptul dto 26 Martie 1900 nr. pres. 1070 a aprobat manualul »*Geografia pentru școalele populare*, întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV. de *Vasile Goldiș*, prof. gimnas.« În legătură cu aceasta anunțăm pe domnii învățători, că tocmai acum a eșit de sub tipar și partea a doua din această geografie. Ambele părți se pot procura dela librăria editoare *Ciurcu*, Brașov, precum și dela toate librăriile din patrie.

† **Ioan Evuțan**, paroch în *Pecica-română*, a răposat în vîrstă de 42 ani, lăsând patru orfani. În mormântarea i-s'a făcut alaltăieri. Răposatul era unul dintre cei mai de frunte preoți ai diecesei Aradului.

Din *Petroșeni* ni-se scrie, că în ziua de Sf. George a intrat în biserică un om sărac — desculț și zdrențuit. S'a proptit sârmănușul cu mîna de un scaun și a început să se roage și să asculte cu evlavie slujba dumnezească. Deodată a venit la el un isteț bogătan și pentru-că sârmănușul s'a răzimat de scaun l'a dat afară din sf. biserică. Fapta aceasta creștinească nu este și nici cinstă nu face celui-ce a făptuit-o.

Esamen bun. Din *Nadoșă-română* ni-se scrie:

Ca învățător tîner al școlii confesionale române gr.-or. din *Nadoșă-română*, m'am interesat și mă interesez de mersul învățămîntului din comunele vecine, și când am putut le-am vizitat ca să ved procedura colegilor mei și să-mi însușesc ce voiu găsi bun la dînșii, corigându-mi greșelile proprii. Nu am întrelăsat mai ales prilejurile de a asista la esamenile anuale cât la mai multe din aceste școale.

La un asemenea esamen avui fericirea să asist în ziua de 1 Maiu, în comuna vecină *Habiciu*.

Cu inima plină de bucurie și mulțumire pentru neașteptatul rezultat al acestui esamen, vă scriu aceste rînduri. În adevăr, era ceva înveselitor să vezi 96 elevi de ambe sexe îmbrăcați în vestminte de sârbătoare, cu fețele vesele și să ascuți răspunsurile lor cele bune și deslușite, ce puneau în uimire pe ascultători.

Din partea mea nu pot decât să mă unesc cu cuvintele bine simțite, prin care dl protopop gr.-cat. al tractului *Reghin*, ca președinte, a mulțumit dlui învățător *I. Olteanu* pentru zelul și activitatea pusă; declarând că a rămas foarte mulțumit cu rezultatul esamenului.

Toma Rîngea, inv. prov.

O desmintire. Din *Corniareva* ne scriu următoarele frunțașii de acolo, că-rra cu plăcere le dăm loc:

În nr. 14 al prețuitului organ »*Foia Poporului*« am văzut lucruri necuvioase și calumniatoare publicate de un creștin din comuna noastră și privitoare la persoana veneratului nostru preot *Nestor Brinzeiu*, — care ne-a mahnit până în suflet.

Noi, ca frunțași ai comunei credem, că am avut destulă ocaziune ca să cunoaștem purtarea, moralul și alte însușiri bune sau rele ale păstorului nostru sufletesc, care de 17 ani ne botează pruncii, ne cunună tinerii și îngroapă morții; au doară nu ne-ar servi spre rușine, când noi, un popor de aproape 5000 suflete, am suferi la altarul Domnului un preot neștiutor de chemarea sa?

Domnule Redactor! Mărturisim conștientios pe onoarea noastră, că toate cele publicate de »*Un creștin*« în prețuitul nostru organ »*Foia Poporului*« nr. 14 despre preotul nostru *Nestor Brinzeiu*, sînt niște fleacuri isvorite din inimă înrîutăcioasă; preotul nostru, mulțumită lui D-zeu și autorităților noastre mai înalte bisericești, e la culmea chemării sale, atît în biserică, cât și afară de biserică. De aceea păcătoșului nu avem deocamdată altceva ce să-i zicem decât: Doamne iartă-i păcatele, că nu știe ce face!

Nicolae Talpeș, jude comunal și președintele comitetului parochial; *Adolf Dobrov*, notar cercual; *Ioan Martalogu*, subjude comunal; *Iacob Talpeș*, învățător pensionat și fost jude comunal; *Petru Martalogu*, fost jude comunal și președinte al comitetului parochial; *Ni-*

stor Armaș, reprezentant comunal și fost jude comunal; *Achim Brinzeiu*, jurat comunal și membrul comitetului parochial; *Petru Strezariu*, fost epitrop parochial și jurat comunal; *Nicolae Ivașcu*, sergent în pensiune și codrean com.; *Crăciun Brinzeiu*, reprezentant comunal și abonent nr. 3566; *Lazar Velculescu*, jurat comunal și membrul comitetului parochial; *Nicolae Vracița*, codrean com. și membrul comitetului parochial; *Nicolae Armaș*, econom și membru în comitet; *Papil Duicu*, econom; *Trifon Oțel*, învățător comunal; *George Urderian*, prim epitrop; *Petru Stanciu*, epitrop; *George Brinzeiu*, epitrop; *Erimie Borchescu*, preot gr.-or. în *Bogoltin*.

Au eșit în tipar următoarele cărți: »*Înfocata și nenorocita dragoste* a lui *Filaret și Antusei*. O povestire foarte frumoasă în versuri, păstrată din bătrâni«. Prețul 12 cr.

— »*Cântecul lui Adam*, când l'a scos din rai. Și alte versuri frumoase, păstrate din bătrâni și acum pentru întâiași-dată date în tipar. Manuscrisele originale se află la »*Academia Română*« din *București*, dăruite de editorul. Proprietatea editorului. *Librăria Ciurcu*, Brașov. 1900. Prețul 12 cr.

Grindină. Sâmbătă seara a fost mare tempestă în *Cinci-biserici*. Rupte de nor și grindină grozav de abundantă a nimicit aproape de tot recolta viilor. Valurile de apă, precipitate de pe dealuri, a distrus pavagiul orașului. Paguba cauzată de grindină și de potopul apei se urcă la 15.000 fl.

Iubileul Braziliei. Zilele acestea și-a sârbat *Brazilia* iubileul de 500 ani dela descoperirea sa. Din acest prilej împăratul *Wilhelm*, căruia nimic nu-i scapă din vedere, a trimis presidentului republicii braziliane următoarea telegramă de felicitare:

»La aniversalul de 500 ani dela descoperirea *Braziliei* primește Escelența Ta espresiunea sincerei mele simpatii și doresc, ca națiunea de sub guvernarea Escelenței Tale, care întreține cu noi bună prietenie, să fie fericită«.

Presidentul *Braziliei* a răspuns împăratului prin următoarea telegramă:

»Rog pe M. Voastră să primească cea mai profund simțita mea mulțumită pentru preagrațioasa espresiune de simpatie, pe carea v'ați îndurat a ni-o esprirea cu prilejul iubileului de 500 ani dela descoperirea *Braziliei*«.

Cu plăcere mă folosesc de ocaziune spre a-mi esprirea cele mai sincere dorințe ale guvernului confederațiv pentru fericirea personală a M. Voastre și pentru înflorirea imperiului german«.

Potop de apă. În hotarul *Sinerșigului* apa a spălat digul căii ferate *Lugoj-Gattaia* în lungime de circa 60 metri. Comunicația se face cu transbordare. Călătorii se dau jos din tren, își desculță ghetele, își sufulcă pantalonii și dai prin apă până la trenul care îi așteaptă la ceealtă parte.

Țărani falsificători de cambii. Șese țărani din *Buziaș*, anume *Nicolae Sibiu*, *Petru Sulariu*, *Groza Busuioc*, *Ioan Zeringa*, *Petru Rădneanțu* și *George Potova*, au fost arestați zilele trecute, din cauză că se îndeletniceau cu falsificării de cambii. Numeroase institute de bani din *Bănat* sînt păgubite în cauză. Suma cu care sînt păgubite, deocamdată nu se știe.

Esposiție engleză. Anul viitor se va deschide în *Glasgov* esposiția internațională a Angliei. Invitările pentru participare s'au împărțit deja.

Însoțirea „Transsylvania“. Comitetul executiv al însoțirii „Transsylvania“, fabrică pentru valorisare și prelucrare de poame și legume, ce are a se înființa în *Deva*, a hotărât ține-re adunării generale de constituire, pe **20 Maiu 1900**, d. a., la 2 ore, în sala de ședințe a comitatului, la care se invită toți subscriitorii de părți ca să iee parte.

Ordinea de zi:

1. Constituirea. — 2. Votarea proiectului de statute. — 3. Alegerea direcțiunii și a comitetului de supraveghere.

Numai două săptămâni mai sînt pînă la sortirea câștigurilor loteriei pentru *Casa națională*, al cărei succes depinde dela zelul și vrednicia națională a Românilor, pe care au să 'și-o dovedească și prin spriginirea acestei mărețe întreprinderi culturale românești. Împărțite asupra tuturor Românilor, se recer jertfe minimale dela câte unul, pentru-ca întreprinderea să succedă. *Un los à 50 cr. se cumpere fiecare Român și-și va împlini o datorință națională*, dela care nimenea nu se poate substrage fără a greși față cu națiunea sa proprie și nisuințele ei spre cultură și înaintare. Losuri se capătă la biuroul „Asociațiunii“ în Sibiu, la toate băncile și librăriile românești și la trafice și colecturi de prin orașele cu populație românească.

Mulțumită publică. Pe sfințele sîrbători de Paști a. c. s'au făcut însemnate dăruii sfintei biserici gr.-or. rom. din *Vucova* (protopresbiteratul Buziașului). Anume: frunțașă familie a comerciantului *Trăilă Răchișian*, din adevărată iubire și simț creștinesc a dărui un mășai pe mormântul Domnului, din materie de ornate bisericesti în preț de 25 coroane, de care biserica noastră pînă acum n'a avut, cusut și decorat de tînăra d-nă *Maria Răchișian*, nora dlui *T. Răchișian*. Preastimabila d-nă *Ana Ciocoi*, preoteasă, a dărui un stihar preoteșc foarte frumos, pe poalele căruia se află mai multe icoane de-ale Domnului *Christos* purtând crucea, în preț de 10 coroane. Evlavioasa creștină *Fira Fonoș* a donat un mășai pe masa mică în preț de 5 coroane. Fostul episcop *Trăilă Ionescu* cu evlavioasa sa soție *Paraschiva* au donat un mășai pe prestol, pe a cărui parte din fața prestolului se vîd patru icoane de-ale Maicei Domnului. Acest mășai prea frumos a costat 10 coroane. Tot acești creștini au făcut Paștile pe cheltuiala lor. Mai multe evlavioase creștine au contribuit suma de 80 coroane și au cumpărat o materie de damast tare și frumoasă, ear' onorabila d-nă preoteasă *Ana Ciocoi* a croit și cusut din această materie un ornat preoteșc complet spre cea mai mare mulțumire a tuturor. Aceste daruri s'au sfințit și predat în folosul sfintei biserici în *Duminea Floriilor*, cu care ocaziune mult zelosul și neobositul domn *Avram Ciocoi* în cuvîntarea sa bine simțită despre însemnătatea praznicului a adus mulțumită și marinimosilor donatori, îndemnând pe creștini a aduce daruri etc. Ear' eu subscrisul în numele comitetului parochial pe această cale exprim atît părintelui *A. Ciocoi* pentru cuvîntările sale bine rostite, cât și donatorilor cea mai ferbinte și adînc simțita mea mulțumită, rugînd pe înduratul *D-zeu* să le răsplătească pentru aceste jertfe cu milele sale cele bogate, dîndu-le viață îndelungată și sănătate deplină, pentru frumoasa pildă cu care au premers creștinilor noștri. (*P. Ionescu*).

Foc. Vineri, în 14/27 Aprilie comuna *Părău* a fost bîntuită de un groaznic foc. Peste 18 familii au îndurat pagube mari. La 6 familii li-au ars și casele pe lângă suri. Focul a fost ajutat de un mic vînt, ar fi ars mai mult, dar' s'a aprins la o margine și a ars pînă a eșit în cîmp. Durere, nici unul n'a fost asigurat, cu toate-că li-au fost clădirile acoperite cu paie. *Trecătorul.*

În atențiunea învățătorilor noștri. Aducem la cunoștința domnilor învățători dela școalele populare, că înaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școalele populare, întocmită pe baza planului ministerial de învățămînt, partea primă, pentru clasele III. și IV., de *Vasilie Goldiș*, prof. gimnasial“.

În legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a eșit de sub tipar și partea a doua din *Geografia* dlui *Vasilie Goldiș*.

Ambele părți se pot procura dela librăria editurii *Ciureu, Brașov*, precum și dela toate librăriile din patrie.

Din răsboiul anglo-bur. Restaurantul *Seidl* din suburbiul *Iosefin* al *Timișoarei* *Duminea* noaptea a fost scenă de crâncen răsboiul anglo-bur. Oaspeții se grupaseră în două partide, unii țineau parte Englezilor, alții *Burilor*. Din vorbă n' vorbă chestia a ajuns să fie rezolvată prin o bună păruială. Norocul răsboaielor însă în cazul de față a fost haîn pentru ambe partidele. Ambele s'au ales cu mulțime de capete sparte și ambele au fost făcute prizoniere de un al treilea beligerant în uniformă de polițiști, sosit la fața locului pe la spartul ospetului.

Vestă de crocodil. Pentru domnișorii cari n'au alt lucru decât să se înțotoneze cu haine care de care mai — pe fason, moda din *Londra* aduce ceva nou. Vestă din piele de crocodil verde închisă ori sură închisă. Pielea de crocodil — ori cel puțin înpregnată à la piele de crocodil — e moale și vînjoasă. Vesta e cusută cu găietane de argint, provăzute la capete cu ciucurei. Croiul îi e înalt, așa că de sub rocul îmbumbat se vede sus la piept o parte din ea eam de un pătrar de policar. Vesta de crocodil e impermeabilă — față cu apa, nu însă și față cu glonțul, cum ar crede unii.

O mașteră bestială. *Anton Hajos*, locuitor în *Ozora*, rămînînd veduv a crezut că își va aduce o a doua mamă celor doi copilași ai sei. Mama mașteră însă, cu toate-că din sârăcie a ajuns la stare bună și de frunte prin măritarea după *Hajos*, în loc să fie mamă copilașilor li-a fost ciumă. Îi bătea și chinuia în tot chipul, pentru-ce foarte adeseori ajungea în ceartă cu bărbatul ei. În loc să se îndrepte însă, se răsbuma asupra copilașilor. Săptămîna trecută trimițînd pe copilița de 7 ani să aducă ceva dela prăvălie, copila pe drum a pierdut ceva din bani. Plîngînd s'a reîntors spre casă, dar' de frica mașterei s'a oprit lângă o casă din vecini și acolo plîngea. Auzînd maștera despre întemplantare, s'a repezit la copilă, a luat-o de pîr și a tirit-o acasă; în curte a luat o prăjină și a bătut pe mica copilă pînă a leșinat. După aceea a dus-o în cămară și legînd-o cu picioarele de grindă a bătut-o eară pînă i-a țîșnit sîngele pe nas și pe gură. La vederea sîngelui bestiala femeie s'a spăriat și a deslegat copilă, dar' era prea tîrziu. Murise nenorocita. Ucigașa maștihoaică se află acum în închisoare preventivă.

Fundațiunea unui gazetar. Săptămîna trecută a răposat în *Milano* redactorul-proprietar al ziarului „*Corriere della Sera*“ *Eugenio Torelli-Viollier*, testînd *200.000 de lire* pentru înființarea unui sanator pe seama tuberculoșilor și alte sume însemnate reuniunii gazetarilor și personalului ziarului seu.

Dr. Nicolae Mănoiu a făcut cu succes strălucit censura de avocat la tabla regească din *Tîrgul-Murășului* în 5 Maiu n.

Un polițist brutal. „*Gaz. Transilvaniei*“ are din *Gherla* raport despre o sîlbatică brutalitate a vicecăpitanului poliției de acolo. Anume fiind la 1 Maiu tîrg în *Gherla*, cărăușul *Csonka* din *Lăpușul-unguresc* după spargerea tîrgului a mers să încarce lăzile industriaișilor lui. Vicecăpitanul l-a provocat să mine de acolo căruța numai decăt. Omul fiind cu trăsura de jumătate încărcată, i-a răspuns, că va pleca îndată ce găta cu încărcatul. La aceasta vicecăpitanul s'a repezit la el cu un baston și l-a bătut peste cap și peste obraz făcîndu-l tot sînge. Auzînd apoi vicecăpitanul că omul, la sfatul altora, umblă pe la medicii să iee visum-reperit, a trimis câțiva polițiști, cari l-au înduplecat să se împace pentru suma de 30 fl. „Este de însemnat — zice corespondent. „*Gazetei*“ — că polițistul armean insultă în față pe Români, numindu-i tîlhari pe ei și pe preoții lor, fără a i-se întempla nimic“.

Cîne salvator de vieață. Sămbătă înainte de ameazi pescarul *Csákány József*, împreună cu fiul seu plecase cu luntrea pe *Dunăre*, voind să treacă dela *Pesta* la *Buda*. *Csákány* fiind turmentat a căzut în *Dunăre* și s'a cufundat. La malul de cătră *Pesta* erau o mulțime de oameni, cari vedeau nenorocirea, dar' nu puteau ajuta nimic. Între ei se afla și un anume *Fahler*, membru al trupei de circ, cu un puternic cîne de răsă *Neufundland*. *Fahler* a arătat cînelui pe omul din valuri și i-a demandat să-l aducă la mal. Cînele s'a repezit în rîu și peste câteva clipe a eșit apoi la mal aducînd în dinți pe pescarul încă viu.

Falsificătorii din Turda, ținuți pînă acum în arest la procuratura din *Turda*, încheîndu-se interogatorul luat cu ei, au fost escortați Sămbătă dimineața la *Cluj*. Dela gară au fost duși pînă la tribunal în trăsura, între panduri și legați în zale. Cercetarea ce are să se continue în *Cluj* promite a fi foarte interesantă, intru-cât mai sînt încă a se erua mulțime de complici și corpus delicti. Între altele s'a aflat, că numeroase dovezi de culpabilitate au aruncat în canalul *Someșului* înainte de a fi fost prinși. Pentru căutarea acestora se va lua de pe canal apa poate în săptămîna aceasta. În interesul cercetării se ține în mare secret numele celor bănuți dar' nedeținuți încă.

Episcop între bolnavii de spital. Contele-episcop rom.-catolic *Dr. Gustav Majláth* din *Alba-Iulia* sosind alaltăieri la *Cluj* a cercetat pe bolnavii din spitalul *Carolina* și i-a mărturisit și binecuvîntat. Ieri a cercetat gimnasiul rom.-catolic, unde a mărturisit tineretul școlar.

Premiu pentru prinderea unor jăfuitori. Înainte cu două luni niște reufăcători au intrat noaptea în locuința argășitorului *Mihaiu Stroia* din *Ciclova-montană*, furînd vestminte bărbătești și femeiești și bani. Făptuitorii nu s'au putut erua nici pînă acum. Păgubitul face acum cunoscut, că dă *200 coroane* premiu celui ce-l va pune pe urmele jăfuitorilor.

Moarte cumplită. În comuna Felső-Tárkány (lângă Agria) este o vărnă la care lucră mai ales femeii. Săptămăna trecută boltitura unui cuptor s'a surpat, îngropând o femeie în masa ferbinte a varului.

Concurs.

Comitetul despărțământului V. (Seliște) al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului românescie concurs la 3 premii, primul de 20 cor., al doilea de 12 cor. și al treilea de 8 cor. pentru acele femei din raionul despărțământului, cari se vor distinge în cultivarea legumilor.

Rugările pentru obținerea acestor premii sunt a se trimite până în 31 Maiu a. c. st. n. subsemnatei direcțiuni.

Grădinile de legumărit vor fi examinate prin o comisiune aleasă spre acest scop, ear' premiile se vor distribui cu ocaziunea adunării generale a despărțământului.

Din ședința comitetului ținută în 13 Aprilie 1900.

Direcțiunea despărțământului:

I. Herția, secretar.
Dr. Calefariu, dir. desp.

RIS.

Țiganul șiret.

Un măiestru avea o calfă de Țigan pe care nu știu din ce lucru îl urise și vră cum decum s'îl bată. De aceea odată îi zise, dându-i o sticlă mare, ca s'îl aducă o litră de vin.

— Da bine, stăpâne, cum s'aduc, dacă nu-mi dai nici un ban.

— Du-te du-te, că cu bani știe oricine să cumpere, dar' să ved cum 'mi aduce vin fără bani:

Țiganul nu mai zise nimic, ci luând sticla subsuoară se duse.

Peste câteva minute vine îndărpt și dă stăpânului sticla să bea.

Măiestru apucă sticla cu sete și o pune la gură, dar' când colo vin... tufă. »Da bine, m'îi blăstematule, cum o să beau din sticla goală?»

— Ei stăpâne — răspunde Țiganul. — din o sticlă plină ori-cine știe să bea, dar' să te vedem cum o să bei din sticla goală.

Imp. de V. Golești, econom Moșnița.

POSTA REDACȚIEI.

V. V. în Bl. N'am primit învățătura și întrebarea; mai scrie-o odată.

B. P. ab. 2244 în C. Adresați-vă la reuniunile noastre de măiestri în Sibiu (V. Tordășianu, la consistor), în Brașov (A. Vlaicu, prof.) în Cluj (Bas. Podoabă, dir.)

N. Tr. în B. P. Poesiile sunt parte cunoscute publicate, parte slabe.

G. M. în S. Enciu. Noi de aici nu avem ce ceri, pentru-că nu cunoaștem năfrămile ce zici. Afă dela vre-un boltaș de cartoane, de unde își aduc ei năfrămile și apoi cere de acolo.

I. M. com. în G. Dacă te va arăta cineva, poate să te pedepsească; mai grăbește cauza la pretură.

Nic. Ir. în B. Așteptați răspunsul dela vicespan. Până vine răspunsul n'are drept nimeni să vă iee gloabă.

I. S. în Văliug. Trimite-ne poesii culese, — dar' nu făcute de d-ta.

Dlui A. B. în Franzdorf. Se vede

că nu cetești cu luare aminte »Foaia Poporului«. Cele-ce ne scrii d-ta — le-am publicat în nrul 12 al foii și dl inv. V. M. răspunde în nrul 16 — aproape aceleași lucruri — fără a pute desminti cele spuse de dl V. M. — Nu le putem publica.

D-sale S. L. în Reșița. Dacă nu sunteți mulțumiți cu preotul — faceți arătare la Ven. consistor. Dacă nu ne spui fapte anumite — noi nu putem scrie contra nimeni.

Dlui I. W. în Târnova. Nu ne spui ce anume ai pățit. Încât ne spui nu putem lua notă cum se cade.

Abonentului nr. 3349 (G. R.) Dela noi vi-se espedează regulat foaia — în fiecare Vineri. Nr. 14 și 15 vi-s'a trimis.

Loc deschis.)*

RĂSPUNS.

„Un neguțetor netrebnic în Deva“.

Prea onorată Redacțiune! Vă rog binevoiiți a publica următorul răspuns la articolul apărut în prea stimata d-voastră foaie din 15 Aprilie st. n. a. c. nr. 14.

Drept este, că în 7 Aprilie (Sâmbătă) ținându-se la noi tîrg de săptămână, o săteană a intrat la mine în prăvălie și a cerut giolgiu (chifon) tocmindu-se, ba făcend tot felul de observări, ba începî a mă ofensa, zicend: oă vreau să o încelui și că metrul încă e fals și altele. Vězend că am de lucru cu o femeie proastă, pusei marfa la loc, și 'i-am zis să ese din prăvălie, să cumpere dela oameni mai de omenie. Femeia eși din prăvălie! cam peste o oră, earăși s'a reîntors în prăvălie. Vězendu-o îi declarai că de oare-ce sunt »celău«, nu vreau să-î arăt nici să-î mai vënd cu nici un preț marfă, și spusei cu vorbe frumoase să ese afară din prăvălie.

Ea însă se opuse zicend că n'a făcut nimic, deci nu ese afară! Încă odată o rugă și soru-mea să meargă din prăvălie, că pentru dînsa nu avem marfă, ea însă nu voia de loc.

Ougetând, că am de a face cu o femeie stricată la minte, fiind plin de oameni în prăvălie, nu mai făcui multe vorbe, ci o luai de mănecă și o scosei afară, vězend că cu dinadinsul îmi face bucluc. Dar' abia era afară, earăși s'a reîntors în prăvălie; și tot așa de vre-4-ori. Tocmai eram să cer ajutor dela poliție, pe când s'a gândit să se ducă în treabă Romănce »cea bună«, care cu mintea ei cea proastă voește să-și bată joc de necazul altuia.

Precum vedeți, stimați cetitori, nu e drept că dînsa a voit să meargă în altă boltă, ci din contră nu mă vedeam scăpat de ea.

Nu e drept mai departe, că 'i-am dat un pumn pe furis.

Nu e drept, că 'i-am rupt cămașa, de oare-ce am apucat-o de măneca șubei, și fiind o biată de femeie slăbuță, nici nu-mi pica în minte să dau în ea.

Stimați cetitori! Sunt cunoscut ca comerciantul cel mai complexant. Prăvălia mea este pe basă bună și cu principiile cele mai solide și mă bucur de o clientelă cât de mare, de toate națiunile, prin urmare nu pot suferi, ca să mă ofenseze nimeni, cu atât mai puțin fără motiv și chiar în casa mea.

Cine nu are încredere în prăvălia mea, mă bucur dacă nu vine la mine. Cu părere de rău trebuie să fac observarea, că de 30 de ani, de când sunt la comerț, am făcut experiență tristă, că Românul, fie țeran, la ori-și-ce altă nație

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

mai multă încredere are, ca la cei de-ai lui.

Ce se atinge de celelalte vorbe proaste, urite și murdare, acele le resping cu indignare, zicend: să-î fie rușine, a scoate astfel de vorbe de care chiar străini, care nici nu m'au cunoscut, s'au indignat. Dacă aș întreba-o pe femeia aceea că la cine am să mulțumesc scăpătarea, mai că ar ști.

Tocmai bunătatea și încrederea, ba chiar străduirea mea a ridica comercianții români, m'a adus la cele mai mari pierderi. Tocmai femeia aceea cunoaște bine oamenii aceia, cari cea mai mare vină poartă la scăpătarea mea.

Eu, stimați cetitori! spun drept, că nici nu voiam să răspund la învinuirile acelea, știind că cine mă cunoaște pe mine, are altă părere despre mine, ear' prietenii și oamenii străini indignându-se de vorbele cele urite, m'au silit să răspund și să predau lucrul și la judecată, pentru vătămăre de onoare, ceea-ce am și făcut.

Și de aceea pe calea aceasta, prin foaie eu nu voiu mai sta de vorbă cu femeia respectivă.

Alexandru Schuster.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Balteș
Proprietar: Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se afă de vëndare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC IN ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 2 coroane.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 80 bani.

Pentru porto postal 10 bani mai mult.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu Cartea Stuparilor săteni

de

Romul Simu, învățator.

Ou mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu“

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adănc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă pe un fruntaș învățator, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șulțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 50 bani.

Librăria „Tipografiei”,

Sibiu, soc. pe acțiuni.

La librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu se vînd:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuiesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 2 coroane.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiți.

Testamentul meu și Conferențe publice.

Prețul 3 coroane.

Ilustrații românești!

Cărți postale cu **ilustrații românești**

*„.....toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot —
Cu mintea mea,*

in **peste 20 variante,** care de care **mai fermecătoare**

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la **„Tipografia”**, societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Vederi pitorești.

Porturi românești din diferite părți.

JULIUS ERÖS

firmă improtocolată la tribunalul comercial r. u.

MAGAZIN

de oroloage, juvele, tot felul de articole de aur și argint.

Oroloj de buzunar remontoir-nichel	dela 5.— până 12 C.	Lanțuri de oroloaje pentru d-ni, de aur	dela 40.— până 140 C.
Oroloj de buzunar remontoir-argint	9.— 20	Inele de aur de tot felul	4.— 48
Orolaj de buzunar remontoir veritabil argint-tula, cu părți de aur	18.— 30	Inele de aur cu diamant veritabil	12.— 52
Oroloaj pentru dame din aur, veritabil de Genf	24.— 70	Inele de aur cu briliant veritabil	24.— 300
Oroloaje pentru domni din aur, veritabil de Genf	40.— 160	Inele de aur cu briliant imitat	7.— 12
Deșteptător de nichel, marcă fină	4.— 6	Cercei de aur de tot felul	4.— 12
Oroloaje cu pendul franc., cu resare, în cutii frumoase	10.— 30	Cercei de aur cu diamant veritabil	13.— 80
Oroloaje cu pendul vieneză cu ponduri	28.— 70	Cercei de aur cu briliant veritabil	46.— 500
Oroloaje de părete, diferite modele	4.— 30	Cercei de aur cu briliant imitat	7.— 12
Lanțuri de gât pentru dame, de aur	12.— 40	Brățare de aur de tot felul	20.— 40
Lanțuri de oroloaje pentru dame, de aur	18.— 60	Broșe de aur de tot felul	12.— 40
		Lanțuri de oroloj și de gât din argint	2.— 8
		Cercei și inele de argint	1.60 4
		Brățare și broșe de argint	1.60 10

Juvaere de tot felul dela 15 cr. (preț de facon) până la 15 fl., precum și amulete, ju-ju-uri, lanțuri, brățare, medalii broșe, ace de cravată, tabachiere și țiltoare de țigarete, tacâmuri, ohibritelnițe, sugarete, nasturi de manșete etc.

Fiecare obiect de aur sau de argint e esaminat și probat din oficiu și pe fiecare bucată se poate vedea exact proba oficioasă (marca oficioasă); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al oroloajelor mele. Toate comanda le efectuesc imediat, pe lângă rambursă sau trimitere anticipativă a prețului, cu îngrijire.

Reparaturi de tot soiul se execută bine și constiențios.

Rugându-mă pentru numeroase binevoitoare comande, semnez cu deosebită stimă

JULIUS ERÖS,

Strada Cisnădiei 3. Sibiu. Strada Cisnădiei 3.

(Edificiul „Transilvania”).

[44] 28—52